

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ἐδιδάχθη ἐν Ὁλ. 84, δ', π. X. 441

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΡΕΩΝ, τύραννος Θηβών.

ΛΙΜΩΝ, υἱός του.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ, μάντις τυφλός.

ΦΥΛΛΕ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ, ἡ ὑπηρέτης.

ΠΑΙΣ ὁδηγῶν τὸν Τειρεσίαν. (Βυθὸν πρόσωπον.)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ἀνεψιὰ τοῦ Κρέοντος.

ΙΣΜΗΝΗ, ἀδελφὴ αὐτῆς.

ΕΥΡΥΔΙΚΗ, σύζυγος τοῦ Κρέοντος.

ΧΟΡΟΣ Θηβαίων γερόντων (15).

ΟΠΑΔΟΙ τοῦ Κρέοντος. Γυναῖκες θεράπαιναι τῆς Εὐρυδίκης. (Βυθὰ πρόσωπα.)

Ἡ σκηνὴ εἰς Θήβας, ἐμπρὸς τῶν Ἀνακτόρων.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ καὶ ΙΣΜΗΝΗ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ὦ ἀδελφῆς Ἰσμήνης φίλη κεφαλῇ,
 ἤξεύρεις τίνα τῶν Οἰδίποδος κακῶν
 ἐπὶ ζωῆς μας δὲν μᾶς ἔπεμψεν ὁ Ζεὺς;
 Δὲν βλέπω ποίαν θλίψιν, ποίαν κάκωσιν,
 5 ποίαν αἰσχύνην, ποίαν ἔξαχρείωσιν
 εἰς σὲ δὲν ἔχει δαψιλεύσει κ' εἰς ἐμέ.
 Τί τοῦτο πάλιν, ὃ πανδῆμως λέγεται
 ὁ στρατηγὸς κηρύξας εἰς τὴν πόλιν μας;
 Τὸ ἤκουσας; ἤξεύρεις; ἢ τὸ ἀγνοεῖς
 10 πῶς ἀπειλοῦν τοὺς φίλους τῶν ἐχθρῶν κακά;

ΙΣΜΗΝΗ

Δὲν ἔχω φίλους, Ἀντιγόνη, νὰ μ' εἰποῦν
 ἢ γλυκεῖς λόγους ἢ πικροὺς, ἀφ' ἧς στιγμῆς
 τῶν δύο ἀδελφῶν μας ἐστερήθημεν,
 φεῦ! δι' αὐτοχειρίας αὐθωρεὶ διπλῆς.
 15 Ἀφ' οὗ ἀπῆλθε τῶν Ἀργείων ὁ στρατὸς
 τὴν νύκτα ταύτην, ἄλλο τι δὲν ἔμαθα
 ἢ εὐτυχίας πρόξενον, ἢ θλίψεως.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Καλά. Πρὸς τοῦτο ἔξω τῶν πυλῶν λοιπὸν
 ὅπως τ' ἀκούσης μόνη σὺ σ' ἐκάλεσα.

(8) Ὁ Κρέων, ὁ ἀδελφὸς τῆς Ἰοκάστης.

[ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΡΑΓΚΑΒΗ — Τόμ. Ε']

ΙΣΜΗΝΗ

20 Χρησιμοδοτοῦσα ποίους λόγους φαίνεσαι;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Τῶν ἀδελφῶν μας δὲν ἐτίμησε τὸν μὲν
ὁ Κρέων θάψας, τὸν δ' ἀφῆκεν ἄταφον;
Τὸν μὲν Ἑτεοκλέα, λέγουσι, καλῶς
καὶ κατὰ νόμον εἰς τὸ χῶμα παραδοὺς,
25 ἐντίμως εἰς τοὺς κάτω τὸν προέπεμψεν.
Ἄλλὰ τὸν Πολυνείκους ἄθλιον νεκρὸν
εἰς τοὺς πολίτας προκηρύξας λέγεται
οὐδεὶς νὰ μὴ τὸν θάψῃ, ἢ τὸν λυπηθῇ,
ἀλλ' ἄκλαυστον, ἀλλ' ἄταφον, ἀλλὰ βορὰν
30 γλυκεῖαν νὰ τὸν ῥίψωσ' εἰς τὰ ὄρνεα.
Ὁ καλὸς Κρέων ταῦτα, λέγουν, διὰ σέ
κ' ἐμέ, — ναι, λέγω καὶ ἐμέ, — ἐκήρυξε·
καὶ ἔρχετ' ἔτι, κ' εἰς τοὺς μὴ γνωρίζοντας
νὰ τὰ κηρύξῃ, καὶ οὐχὶ ὡς πάρεργον
35 τὸ πρᾶγμα νὰ φροντίσῃ, κ' εἰς τοὺς ἀπειθεῖς
νὰ ἐπισείσῃ φόνον δημοτέλεστον.
Αὐτὰ μὲν οὕτω. Σὺ δὲ δεῖξον εὐγενῆς
ἂν ἐγεννήθῃς, ἢ ἐξ εὐγενῶν κακὴ.

ΙΣΜΗΝΗ

Ἄν οὕτω ταῦτα, δυστυχῆς, εἰς τί ἐγὼ
40 ἢ πειθομέν' ἢ ἀπειθοῦσα ὠφελῶ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ἄν μετ' ἐμοῦ θὰ συνεργήσῃς σκέφθητι.

ΙΣΜΗΝΗ

Τί μελετᾷς; πρὸς ποῖον τρέχεις κίνδυνον;

(32) Λέγω κ' ἐμέ, — πρὸς ἡν, ἐννοεῖ, τὰ τοιαῦτα κηρύγματα εἰσὶ μά-
ταια.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ἡ χεὶρ σου στέργεις νὰ ἐγείρῃ τὸν νεκρόν;

ΙΣΜΗΝΗ

Νὰ θάψῃς θέλεις σὺ τὸν ἀποκήμενον;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

45 Τὸν ἀδελφόν μου καὶ τὸν σὸν, ἀνίσως σὺ
δὲν θέλῃς. Δὲν προδίδω καὶ ἐγὼ αὐτόν.

ΙΣΜΗΝΗ

Ταλαίπωρε! Ὁ Κρέων τὸ ἀπέτρεψε!

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Νὰ μὲ μακρύνῃ τῶν ἐμῶν δὲν ἔμπορεῖ.

ΙΣΜΗΝΗ

Φεῦ! Συλλογίσου, ἀδελφὴ, πῶς ὁ πατὴρ
50 μεμισημένος, δυσκλεὲς ἀπώλετο,
ἐξ αὐτοφώρων ἐγκλημάτων μόνος του
τοὺς ὀφθαλμούς του ἐκκοπεῖς αὐτῇ χειρί.
Ἡ δὲ γυνὴ καὶ μήτηρ, — τὸ διπλοῦν δεινόν, —
διὰ πλεκτῆς ἀγχόνης ἀπεβίωσε.
55 Τρίτον δ' οἱ δύο ἀδελφοί μας ἐν μιᾷ
ἡμέρ' αὐτοκτονοῦνται οἱ ταλαίπωροι,
εὐρόντες ὑπ' ἀλλήλων θάνατον κοινόν.
Ἡμεῖς δὲ μόναι μένομεν, καὶ σκέφθητι
τί μᾶς προσμένει, ἂν παραβιάσωμεν
60 τοὺς νόμους τοῦ τυράννου ἢ τὸ κράτος του.
Ἐννόησον γυναῖκες ὅτι εἵμεθα,
καὶ πρὸς τοὺς ἄνδρας ἥκιστ' ἀξιόμαχοι.
Ἀνάγκ' ἰσχυρωτέροις ὅτε κύπτωμεν,
ν' ἀκούσωμεν καὶ ταῦτα κ' ἔτι χεῖρονα.
65 Συγχώρησιν αἰτοῦσα τῶν ὑπὸ τὴν γῆν
ἐγὼ, διότ' εἰς βίαν ὑπεχώρησα,

θα ὑπακούσω εἰς τοὺς ἄρχοντας. Φρονῶ
περιττὰς πράξεις ἀντικρυς ἀπόνοιαν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Δὲν σὲ προτρέπω, οὐδ' ἂν θέλουσαν σ' ἰδῶ
70 θα σὲ προσλάβω εὐχαρίστως σύντροφον.
Ὡς θέλεις πράξον. Θα τὸν θάψω πλὴν ἐγὼ
ἐκεῖνον. Ν' ἀποθάνω θέλω δι' αὐτόν.
Θὰ κεῖται μετὰ φίλης φίλος ἀδελφός,
πανουργησάσης ὅσια. Ἢ τῶν ἐδῶ
75 φιλία, βραχυτέρα τῆς τῶν ὑπὸ γῆν.
Ἐκεῖ θα κεῖμαι πάντα. Σὺ δ' ἂν προτιμᾷς,
ἄτιμα ἔχε τῶν Θεῶν τὰ τίμια.

ΙΣΜΗΝΗ

ὦ! δὲν τὰ ἔχω ἄτιμα· πλὴν ν' ἀψηφῶ
τῶν πολιτῶν τὴν βίαν μ' εἶν' ἀδύνατον.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

80 Σὺ προφασίζου ταῦτα. Τάφον δὲ ἐγὼ
πορεύομαι νὰ σκάψω εἰς τὸν ἀδελφόν.

ΙΣΜΗΝΗ

ὦ δυστυχής! ὦ! πόσον τρέμω διὰ σέ!

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Μὴ δι' ἐμέ φοβῆσαι· διὰ σὲ λυποῦ.

ΙΣΜΗΝΗ

Κἂν εἰς οὐδένα μὴ εἰπῆς τί μελετᾷς.
85 Ἐμφρόνως κρύψου· θα τὸ κρύψω δὲ κ' ἐγώ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ποσῶς· εἰπέ το· θα μοὶ γίνης μισητὴ
ἂν σιωπήσης. Κήρυξέ το πανταχοῦ.

ΙΣΜΗΝΗ

Θερμὴν καρδίαν ἔχεις εἰς τὰ περιττά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

5

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ἄλλ' ὅσους πρέπει μάλιστα εὐχαριστῶ.

ΙΣΜΗΝΗ

90 Ἄν ἐπιτύχῃς. Ἄλλ' ἀδύνατα ζητεῖς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Θὰ παύσω, ἔταν παύσω τοῦ νὰ δύναιμαι.

ΙΣΜΗΝΗ

Μηδ' ἐξ ἀρχῆς ἀπαίτει τ' ἀκατόρθωτα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ἄν ταῦτα λέγῃς, θὰ σὲ θεωρῶ ἐχθρὰν,
κ' ἐχθρὰν δικαίως ὁ νεκρὸς μας ἀδελφός.

95 Ἄλλ' ἐμὲ ἄφες, μὲ τὴν ἀσκεψίαν μου
νὰ πάθω ὅ,τι πάθω. Δὲν θενὰ πεισθῶ
ποτὲ νὰ μὴ ἐκλέξω θάνατον καλόν.

ΙΣΜΗΝΗ

Ἄφ' οὗ τὸ θέλεις, ὕπαγε. Ἡ πράξις σου
ἄνους μὲν εἶναι, εὐγενῶς πλὴν φιλική.¹

ΧΟΡΟΣ

Ἡμῖ χορὸς Α'²

ΣΤΡΟΦΗ Α'

100 ὦ Ἡλίου ἀκτῖς, τὸ κάλλιστον φῶς τὸ ποτὲ φανέν
εἰς ἐπτάπυλον Θήβαν πρὶν,
ἡμέρας βλέμμα ὦ φωταυγές, χρυσοῦν ἀνοιχθὲν
εἰς τῆς Δίρκης εἵχες τὸ ρεῦμα λάμπει,
ὁπότε μ' ὄξυν χαλινόν

¹ Ἀπέρχονται ἀμφοτέραι.

² Ἄφ' οὗ ἔφθασεν ὁ Χορὸς εἰς τὴν ὀρχήστραν. — Εἰς τὴν μετάφρασιν τῶν Χορῶν ἠκολούθησα ἀκριδῶς τὴν μετρικὴν διασκευὴν τοῦ Βοικηίου, καθ' ἣν συνετάχθη καὶ ἡ εἰς τὴν παροῦσαν μετάφρασιν ἀκριδῶς ἐφαρμοζομένη μουσικὴ τοῦ Μενδελσώνους.

(103) Δίρκη, πηγὴ καὶ ῥόαξ εἰς Θήβας.

- 105 τὸν ἐξ Ἄργους λευκάσπιδα
μέγαν στόλον εἰς ῥαγδαίαν φυγὴν
κατηνάγκασας πρῶτον,
ὃν ἤγειρεν, ὡς ῥιφθῇ ἐφ' ἡμᾶς
Πολυνείκιος ἔρις· ὡς δ' αἰτὸς
- 110 κλαγγάζων ὄξυ,
καὶ λευκὸν ὡς χιόνα τείνων πτερὸν,
ὑπερέπτη τὴν γῆν αὐτὴν, πεποιθὼς
καὶ εἰς ὅπλα πολλὰ,
κ' εἰς κράνη βαρέα μ' ἱππούρεις.

Ἡμίχορος Α'

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α'

- 115 Στάς δ' ἐπάνω τῶν οἴκων, φονίαις λόγχαις τε ἀπειλῶν
τὸ ἐπτάπυλον στόμ' αὐτὸς,
ἀπῆλθ', ἔτι πρὶν κορεσθῇ εἰς τὸ αἶμα ἡμῶν
τὸ τραχύ του ῥάμφορ, τοὺς πύργους πάντας
πρὶν Ἡφαίστου τεφρώσῃ δαυλός.
- 120 Τόσος ἦρθ' εἰς ὕψη φρικτὸς
Ἄρεως βρόντος, κ' ἔπτηξ' εὐθύς
ὁ ἀντίπαλος δράκων.
Μισεῖ ὁ Ζεὺς ἀκράτων γλωσσῶν
τὸν μέγалаυχον κόμπον· καὶ τούτους ἰδὼν
- 125 φερομένους εἰς πολὺ ῥεῦμα στρατοῦ,
κ' εἰς χρυσῶν κομπάζοντας ὅπλων κλαγγήν,
ἐσφενδόνισε πῦρ παλτὸν κατ' αὐτοῦ,
ὅτι εἶχεν ἀρθῇ
ἐκ τῶν ἄκρων νὰ ὀρέψῃ τὴν νίκην.

(109) Ἡ μεταξὺ Πολυνείκου καὶ Ἑπεοκλέους.

(116) Ἐπτάπυλον στόμα, τὴν πόλιν τῶν Θηβῶν.

(127) Αὐτοῦ, τοῦ στρατοῦ. Διὰ τὸ περιληπτικὸν μετέπεσεν ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ εἰς τὸ ἐνικόν.

Ἡμίχορος Α' καὶ Β' (Μονοφωνία)

ΣΤΡΟΦΗ Β'

130 Ἐπεσε δὲ εἰς τὴν στένουσαν γῆν, πυρφόρος
ἀνθρακωθεὶς, ὅτ' ἐν μέθῃ φορᾶς λυσσώδους
ὀρμῶν, ἔπνει σφοδραῖς ἐχθίστων ἀνέμων ῥιπαῖς.

Ἦσαν δὲ τ' ἄλλα μὲν
ἄλλως, ἀλλὰ τούτοις ῥοπήν ἄλλην παρέχ' ἵλεως Ἄρης,
135 μέγας ἐν μάχαις.

(Λογασιδικόν)

Ὅτ' εἰς πύλας ἑπτὰ οἱ ἑπτὰ λοχαγοί,
ἴσοι στάντες πρὸς ἴσους, τὰ πάγχαλκ' αὐτῶν
ὄπλ' ἀφῆκαν χαμαὶ τῷ Τροπαίῳ Διὶ,
πλὴν τῶν δύο ἀθλίων, οὓς εἰς μὲν πατήρ
140 μία δ' ἔτεκε ρήτηρ· οἱ δ' ὅμως διπλᾶς
ἀντιτείνοντες λόγχας, κατὰ τῶν αἰχμῶν
κοινῆς ἔτυχον μοίρας θανάτου.

Ἡμίχορος Α' καὶ Β', (ἰδίως)

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β'

Πλὴν ἡ φαιδρὰ μεγαλώνυμος ἦλθε Νίκη,
δοῦσα χαρὰν εἰς τὰς πολυαρμάτων Θήβας.
145 Δι' ὃ ἦδ' εἰς τὴν λήθην δῶμεν τὰς μάχας αὐτάς,
παννυχίοις χοροῖς
τοὺς θεῖους ναοὺς περιϊόντες· τὰς Θήβας δ' ἅς κλονίζει
Βάκχος ὁ ἄρχων.

(130) Ὁ Ἀργεῖος στρατός.

(134) Ἦτοι, ἐν ταῖς ἀμφιβρόποις τύχαις τῆς μάχης, ἡ νίκη ἐστράφη παρὰ
τὴν προσδοκίαν τῶν Ἀργείων.

(136) Ἐπτὰ, οἱ ἐπὶ Θήβας Ἀργεῖοι ἀρχηγοί.

(138) Τροπαῖος, ἐπίθετον τοῦ Διὸς, ὡς τρέποντος τοὺς ἐχθροὺς εἰς φυγὴν.

(139) Πολυνεῖκους καὶ Ἑτεοκλέους.

Ὁ Κορυφαῖος α' ἢ ὁ Ἡγεμὼν

(Λογοποιδικόν)

Ἄλλ' ὁ Κρέων χωρεῖ, Μενεκέως υἱὸς,
150 νεοκήρυκτος ταύτης τῆς γῆς Βασιλεὺς,
κατ' ἀπόφασιν νέας βουλῆς τῶν Θεῶν.

Ἡμίχορος Α' καὶ Β'

(Λογοποιδικόν)

Ὁ δὲ νοῦς του, εἰς σκέψεις τινὰς ναυστολεῖ,
διὰ τοῦτο τὴν σύγκλητον ταύτην ἐδῶ
τῶν γερόντων καλεῖ
155 ἐκ κοινοῦ προκηρύγματος πέμψας.

ΚΡΕΩΝ

(Ἐρχεται μετ' ὀπαδῶν)

Τὴν πόλιν, ἄνδρες, οἱ Θεοὶ χειμάσαντες
εἰς μέγαν σάλον, πάλιν τὴν ἀνώρθωσαν.
Ἐγὼ δὲ πανταχόθεν σᾶς ἐκάλεσα,
ἀγγέλους πέμψας, ὅτι εἶδα πάντοτε
160 τὸ πρὸς τὸν θρόνον τοῦ Λαῖου σέβας σας.
Ὅταν τὴν πόλιν ὁ Οἰδίπους ἔσωσε
καὶ ἔπειτ' ἀπωλέσθη, ἐτηρήσατε
πρὸς τοὺς υἱούς του σταθερὸν τὸ φρόνημα.
Ἄφ' οὗ δὲ τώρα διπλῇ μοῖρ' αὐθημερὸν
165 ἀπώλεσε κ' ἐκείνους, τραυματίσαντας
καὶ πληγωθέντας εἰς αὐτόχειρ μίασμα,
ἐγὼ τὰ κράτη ἔχω καὶ τοὺς θρόνους των,
κατ' ἀγχιστεῖαν γένους τὴν πρὸς τοὺς νεκρούς.
Ἀδύνατον μᾶς εἶναι νὰ γνωρίσωμεν
170 ἀνδρὸς ψυχὴν καὶ φρένα, πρὶν αὐτὸς φανῇ
τοὺς νόμους ἐφαρμόζων, καὶ ἀρχὴν ἀσκῶν.
Ἐγὼ, ἀνίσως κυβερνήτης πόλεως

- δὲν ἐπιμέν' εἰς τὰς ἀρίστας τῶν βουλῶν,
 ἀλλ' ὑπὸ φόβου κλείη χεῖλη ἄφωνα,
 175 καὶ νῦν καὶ πάλαι τὸν κηρύττω κάκιστον·
 καὶ ἂν τις φίλον ἔχῃ, τῆς πατρίδος του
 ἀνώτερον, ἐκεῖνον οὐδὲ λέγω καῖν.
 Ἐγὼ δὲ, ἅς τ' ἀκούσῃ ὁ παντόπτης Ζεὺς,
 οὔτε τὴν βλάβην πρὸς τὴν πόλιν ἔρπουσαν
 180 ἀντὶ τῆς σωτηρίας βλέπων σιωπῶ,
 ἀλλὰ καὶ οὔτε τῆς πατρίδος μου ἐχθρὸν
 λαμβάνω φίλον, τοῦτο μάλιστα νοῶν,
 ὅτι αὐτὴ μᾶς σώζει, ὅτι ἐπ' αὐτῆς
 ὀρθοπλοούσης, τὰς φιλίας πλέκομεν.
 185 Τοιούτοις νόμοις τὴν πατρίδα ὠφελῶ·
 καὶ τούτοις ἤδη συνωδὰ, ἐκήρυξα
 περὶ τῶν παίδων τοῦ Οἰδίπου, προειπὼν,
 τὸν μὲν Ἐτεοκλέα, ὅστις προμαχῶν
 τῆς πόλεώς μας, ἀριστεύσας ἔπεσε,
 190 νὰ θάψωσι, τὰ νόμιμα τελέσαντες,
 ὅσα λαμβάνουν τῶν νεκρῶν οἱ ἄριστοι·
 τὸν Πολυνείκην δ' ὅστις τὴν πατρώαν γῆν
 καὶ τοὺς Θεοὺς τῆς ἠθέλε τοὺς ἐγγενεῖς
 ὁ ἐκ τῆς ξένης κατελθὼν αὐτὸς φυγὰς,
 195 εἰς πῦρ νὰ παραδώσῃ, κ' εἰς τὰ αἵματα
 ὑμῶν νὰ ἐντρυφήσῃ, δούλους ἄγων σας,
 οὐδεὶς ἐδῶ ἐκεῖνον προεκήρυξα
 νὰ μὴ ἢ κλαύσ' ἢ παραδώσ' εἰς τὴν ταφὴν·
 νὰ τὸν ἀφήσουν ἄταφον, καὶ ὄρνεα
 200 τὸ σῶμά του καὶ κῦνες νὰ σπαράξωσι.
 Τοιοῦτον ἔχω φρόνημα. Εἰς τοὺς κακοὺς
 δὲν ἀποδίδω τῶν δικαίων τὰς τιμὰς.

Ἄλλ' ὅστις εὖνους πρὸς τὴν πόλιν, ὑπ' ἐμοῦ
τιμᾶται ζῶν ὁμοίως καὶ ἀποθανών.

ΧΟΡΟΣ (Ἡγεμῶν)

205 Ταῦτα σ' ἀρέσκουν, Κρέον, Μενεκέως παῖ,
περί τε φίλων καὶ ἐχθρῶν τῆς πόλεως.
Νὰ θέσης οἷους θέλεις νόμους δύνασαι
περὶ τῶν ὅσοι ζῶσιν ἢ ἀπέθανον.

ΚΡΕΩΝ

Τῶν κηρυχθέντων φύλακες, ἀπέλθετε.

ΧΟΡΟΣ (Ἡγεμῶν)

210 Εἰς νεωτέρους δὸς τὴν ἐπιμέλειαν.

ΚΡΕΩΝ

Εἰς φρουρὰν ἄλλοι τοῦ νεκροῦ ἐτέθησαν.

ΧΟΡΟΣ (Ἡγεμῶν)

Τί λοιπὸν ἄλλο διατάττεις εἰς ἡμᾶς;

ΚΡΕΩΝ

Νὰ ἐφορᾶτε, μή τις ἄπιστος φανῇ.

ΧΟΡΟΣ (Ἡγεμῶν)

Τίς μωρὸς τόσον, ν' ἀγαπᾷ τὸν θάνατον;

ΚΡΕΩΝ

215 Τοιοῦτος ἔσται ὁ μισθός του. Ἄλλ' ἐλπίς
πολλάκις κέρδους φέρ' εἰς ὄλεθρον πολλούς.

ΦΥΛΑΞ (ἐρχόμενος)

Ἔρχομαι δράμων, Βασιλεῦ, καὶ ἔφθασα
πτερῶν τὸν πόδα, καὶ πνοῆς στερούμενος.
Πολλὰς δὲ εἶχον ταλαντεύσεις δισταγμῶν,

220 νὰ ἐπιστρέψ' ὀπίσω λογιζόμενος,
καὶ ἡ ψυχὴ τοιαῦτα μ' ἔλεγε πολλά·
—Τί τρέχεις, τάλας, εἰς τὴν καταδίκην σου;
Πῶς; πάλιν μένεις, δυστυχῇ; Ὁ Κρέων δ' ἂν

παρ' ἄλλου μάθη ταῦτα, τίς ἡ τύχη σου ; —

225 Ταῦτ' ἀνεκύκλουν, καὶ βραδέως ἔσπευδον.

Οὕτως ὁδὸς βραχεῖα γίνεται μακρά.

Νὰ ἔλθω τέλος ἀπεφάσισα πρὸς σέ

καὶ νὰ τὰ εἶπω, ἂν καὶ μὴ εὐάρεστα·

διότ' εἰς τὴν ἐλπίδα ἤλθον πεπορθῶς

230 οὐδὲν νὰ πάθω πλὴν τοῦ πεπρωμένου μοι.

ΚΡΕΩΝ

Ἄλλὰ τί εἶναι καὶ τοσοῦτον ἀθυμεῖς ;

ΦΥΛΑΞ

Νὰ σ' εἰπῶ πρῶτον δι' ἐμέ· οὐδ' ἔπραξα

τὸ πρᾶγμα, οὐδ' ἤξεύρω τίς τὸ ἔπραξεν,

οὐδ' εἰς κακὸν νὰ πέσω εἶναι δίκαιον.

ΚΡΕΩΝ

235 Πολὺ διστάζεις, φέρεις γύρω πολλαχῶς

τὸ πρᾶγμα. Νέον φαίνεται τι θὰ εἰπῇς.

ΦΥΛΑΞ

Δειναὶ εἰδήσεις δισταγμὸν ἐμπνέουσι.

ΚΡΕΩΝ

Θὰ εἰπῇς τώρα, νὰ πηγαίνης ἀπ' ἐδῶ ;

ΦΥΛΑΞ

Ἴδου σοὶ λέγω. Ἦλθέ τις, καὶ τὸν νεκρὸν

240 ἐνταφιάσας, εἰς τὸ σῶμά του ξηρὰν

ἔχυσε σκόνιν, κ' ἔσπεισε τὰ ὄσια.

ΚΡΕΩΝ

Τί λέγεις ; ταῦτα τίς ἀνὴρ ἐτόλμησε ;

ΦΥΛΑΞ

Ἄγνοῶ. Ἰχνος οὐδὲν φαίνεται ἐκεῖ

σκαπάνης, ἢ δικέλλης, κτύπημα. Ἦ γῆ

245 τραχεῖα εἶναι χέρσος, οὐδ' ὑπὸ τροχῶν

- καθημαξεύθη· ὁ δ' ἐργάτης ἄγνωστος.
 Ὅταν τὸ πρᾶγμα ὁ φρουρὸς μᾶς ἔδειξεν
 ὁ πρῶτος, θαῦμα μᾶς ἐφάνη ἄπορον.
 Ὅ μὲν νεκρὸς ἐχάθη, ἀλλ' οὐχὶ ταφείς·
 250 τῷ ἐπεπάσθη κόνις, ὥς πρὸς ἄγνισιν·
 κυνὸς δὲ ἢ θηρίου ἵχνος οὐδαμοῦ
 ἐφαίνετο ἐλθόντος ἢ σπαράξαντος.
 Κακοὺς δὲ λόγους κατ' ἀλλήλων ἤγειρον
 φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, καὶ εἰς πληγὰς
 255 θὰ ἔφθανον, οὐδέ τις τοὺς ἐκώλυε.
 Κάθεις μὲν εἶναι ὑποπτος τῆς πράξεως,
 φανερός δ' οὐτις. Πάντας κρύπτ' ἡ ἄγνοια.
 Εἰς φλόγας νὰ ριφθῶμεν ἔτοιμ' εἵμεθα,
 καὶ συλλαβόντες ἄνθρακας, εἰς τοὺς Θεοὺς
 260 νὰ ὀρκισθῶμεν, ὅτι οὐδ' ἐπράξαμεν
 τὸ ἔργον, οὐδ' ὁ πράξας τίς, γνωρίζομεν.
 Τέλος δ' ἀφ' οὗ ζητοῦντες ἀπηλπίσθημεν,
 εἰς ἡμῶν λέγει, κ' οἱ λοιποὶ ἐκλίναμεν
 τὴν κεφαλὴν ἐντρόμως, οὐδὲ εἵχομεν
 265 τί ν' ἀντειπῶμεν, ἢ τί πράττοντες, καλῶς
 νὰ πράζωμεν. Μᾶς εἶπε ν' ἀναφέρωμεν
 πρὸς σέ τὸ ἔργον, καὶ νὰ μὴ τὸ κρύψωμεν.
 Αὐτὸ ἐνίκα, καὶ ἐγὼ ὁ ἄθλιος
 κληροῦμαι τοῦτο ν' ἀπολαύσω τὸ καλόν.
 270 Ἔρχομαι δ' ἄκων προφανῶς πρὸς ἄκοντας.
 Διότι ποῖος στέργει ἄγγελον κακῶν;

ΧΟΡΟΣ

ὦ ἀναξ, μήπως εἶναι ἄρα ἐκ Θεοῦ
 τὸ ἔργον τοῦτο μ' ἔρχεται διάνοια.

(259) Εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἀθωότητός των.

ΚΡΕΩΝ

- Παῦσαι, πρὶν λέγων μὲ ἰδῆς ὀργῆς μεστὸν,
 275 πρὶν ἐλεγχθῆς καὶ γέρων καὶ ἀνόητος.
 Ἄτοπα λέγεις, λέγων ὅτι οἱ Θεοὶ
 περὶ ἐκείνου τοῦ νεκροῦ φροντίζουσι.
 Καὶ πῶς ; ὥς εὐεργέτην ἐκτιμῶντές τον
 ἔθαψαν τοῦτον, τοὺς εὐστύλους των ναοὺς
 280 ἔλθόντα νὰ ἐμπρήσῃ, τ' ἀναθήματα,
 τὴν γῆν των ν' ἀνατρέψῃ καὶ τοὺς νόμους των ;
 Ἦ τοὺς κακοὺς τιμῶντας βλέπεις τοὺς Θεούς ;
 Δὲν εἶναι τοῦτο· οἱ βαρέως φέροντες
 τὰς προσταγὰς μου, ἐβλασφήμουν κατ' ἐμοῦ,
 285 τὴν κεφαλὴν των κρυφοσεύοντες, οὐδὲ
 εἰς τὸν ζυγὸν μου ἔστεργον τὸν δίκαιον.
 Καλῶς ἤξεύρω μισθωθέντες ὑπ' αὐτῶν
 οἱ φύλακες πῶς ταῦτα παρηνόμησαν.
 Εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ὥς ὁ ἄργυρος, κακὸν
 290 οὐδὲν βλαστάνει· τοῦτο φρούρια πορθεῖ,
 τῶν ἀνδρῶν οἴκους τοῦτο ἐξανίστησι,
 τοῦτο διδάσκει καὶ ἐκτρέπει τῶν βροτῶν
 τὰς χρηστὰς φρένας πρὸς αἰσχρὰν διαγωγὴν·
 τὴν πανουργίαν εἰς τὴν γῆν εἰσήγαγε,
 295 καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἔδειξε δυσσέβειαν.
 Ἄλλ' ὅσοι ταῦτα μισθαροῦντες ἔπραξαν,
 ποινὴν δικαίαν ἑαυτοῖς ἠτοίμασαν.
 Καὶ ἂν πιστεύῃς πῶς τὸν Δία σέβομαι,
 σοὶ λέγω τοῦτο, καὶ μεθ' ὅρκου τὸ κυρῶ·
 300 ἀνίσως ταύτης τῆς ταφῆς τὸν αὐτουργὸν
 δὲν εὕρητε κ' ἐμπρός μου δὲν τὸν φέρητε,
 δὲν θεν' ἀρκέσῃ οὐδ' ὁ Ἄδης· κρεμαστοὶ

ζῶντες, τὴν ὕβριν θὰ μ' ὁμολογήσητε,
καὶ διδαχθέντες πῶς τὰ κέρδη γίνονται,
305 ν' ἀρπάζητε, καὶ οὕτω καὶ νὰ μάθητε
ὅτι πᾶν κέρδος πάντοτε δὲν ὠφελεῖ,
μάλιστα δ' ὅτι αἱ αἰσχραὶ ἀπολαυαὶ
περισσότερους βλάπτουσιν ἢ σώζουσι.

ΦΥΛΛΞ

Μ' ἀφήνεις νὰ λαλήσω ; ἢ ν' ἀποσυρθῶ ;

ΚΡΕΩΝ

310 Δι' ὅσων εἶπες ἱκανῶς μ' ἐβάρυνας.

ΦΥΛΛΞ

Τὴν ψυχὴν ἄρα ἢ τὰ ὦτά σου λυπῶ ;

ΚΡΕΩΝ

Τί ἐξετάζεις πόθεν εἶν' ἡ λύπη μου ;

ΦΥΛΛΞ

Λυπῶ τὰ ὦτα, ὁ δὲ πράξας τὴν ψυχὴν.

ΚΡΕΩΝ

Οὐαί ! πῶς λέγεις πράγματα πασίγνωστα !

ΦΥΛΛΞ

315 Ἀλλὰ ὁ πράξας, ἤξευρε δὲν εἶμ' ἐγώ.

ΚΡΕΩΝ

Σὺ, τὴν ψυχὴν σου δι' ἀργύριον προδούς.

ΦΥΛΛΞ

Φεῦ !

Δεινὴ ἀκόμη κ' ἡ ψευδὴς ὑπόνοια.

ΚΡΕΩΝ

Σὺ ὑπονοίας προσποιῶ. Τοὺς πράξαντας
320 ἂν δὲν μ' εἰπῆτε, θὰ ὁμολογήσητε
τὰ κακὰ κέρδη λύπας ὅτι φέρουσι.

(Ἐξέρχεται.)

ΦΥΛΛΞ

Εἴθ' εὐρεθῶσιν! Εἴτε τοὺς συλλάβης δὲ
ἢ δὲν συλλάβης ὥς τὸ φέρ' ἢ τύχη των,
ἐμὲ δὲν ἔχεις πλέον νὰ μ' ἰδῆς ἐδῶ.

325 Καὶ παρ' ἐλπίδα, παρὰ προσδοκίαν μου
σωθεὶς καὶ τώρα, τοὺς Θεοὺς εὐχαριστῶ.
(Ἀναχωρεῖ.)

ΧΟΡΟΣ

Ἡμίχορος Α'

ΣΤΡΟΦΗ Α'

Εἰσὶ μεγάλα πολλὰ,
ἀλλὰ τοῦ ἀνθρώπου μεῖζον οὐδέν·
ὅς κ' ἐν νότου χειμῶνι λευκὰς
330 σχίζει θαλασσῶν ὁδοὺς,
τ' ἀφρώδη, μέγα στενάχον-
τα κύματα περῶν,
καὶ τὴν μεγίστην τῶν Θεῶν γῆν,
τὴν ἀκατάστροφον γῆν, τὴν ἀκάματον,
335 καταπονεῖ δι' ἀρότρων, ἃ στρέφουσ' εἰς
ἔτος ἐξ ἔτους ἵππιοι πῶλοι.

Ἡμίχορος Β'

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α'

Καὶ κουφονόων ἔθνη
ὀρνίθων φέρει περιβαλὼν,
καὶ ἀγρίων θηρίων, καὶ
340 ποντοβίων πλωτὰς φυλάς
εἰς σπεύρας δικτυοκλώστους,
ὁ πάνσοφος ἀνὴρ.
Νικᾷ δ' ἐντέχνως τὰ ἐν νάπαις
ἐρημοπλάνητ' ἀγροίμια, κ' ἔκαμψε

345 τὸν λαυσιαύχενον ἵππον, τὸν ἄδμητον
ταῦρον ἐν ζυγῷ διλόφῳ.

Ἡμίχορος Α'

ΣΤΡΟΦΗ Β'

Καὶ τὸν λόγον, καὶ ὕψος φρενός,
καὶ δεινότητα εὔρε θεσμῶν
τῇ πόλει, καὶ πάγων κ' ὑπαίθρων βροχῶν
350 πῶς νὰ φεύγῃ τὰ βέλη. Παντοῦ
φθάνει, οὔτε ποτ' αὐτὸν
ἐν ἀπόρῳ τὸ μέλλον εὐρίσκει. Μόνον δὲ φυγὴ
ἐξ ἄδου δὲν τῷ ἐδόθη. Ἀλλὰ
τῶν δυσιάτων νόσων νικᾷ κινδύνους.

Ἡμίχορος Α' καὶ Β'

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β'

355 Μηχανώμενος τέχνας αὐτὸς
ὑπὲρ πᾶσαν ἐλπίδα σοφάς,
νῦν ρέπ' εἰς κακὸν καὶ νῦν εἰς καλόν.
Εἶν' ὁ πατρώους νόμους τιμῶν
κ' ἐνόρκους δίκας Θεῶν, δήμου σωτήρ.
360 Ἀπολις δ' ὅστις, ἔμπλεως τόλμης, πράττει τὸ μὴ καλόν,
οὐδ' ὁμόφρων οὗτος ἔστω, οὐδ' ὁ-
μόροφος ἐμοὶ, ταῦτα πράττων.

Ἡμίχορος Α' καὶ Β' (Μονοφωνία)¹

(Λογαιοδικόν)

ὦ θαῦμα! Θεόθεν εἰκάζω φανέν
αὐτό. Νὰ διστάζω πῶς ἔτ' ἤμπορῶ
365 ὅτ' εἶν' ἡ νέ' Ἀντιγόνη αὐτή;
ὦ παῖ δυστυχῇ

¹ Φαίνεται φερομένη ἡ Ἀντιγόνη ὑπὸ τοῦ Φύλακος καὶ ἄλλων φυλάκων.
(359) Ὁ τιμῶν τοὺς νόμους κτλ. εἶναι σωτήρ. Ἀπολις δὲ εἶναι ὅστις κτλ.

δυστήνου πατρός τοῦ Οἰδίπου, πρὸς τί
σὲ σύρουσ'; Εἰς νόμον ἐφάνης τινά
ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ταχθέντ' ἀπειθής,
ἢ καὶ ἄφρον τι πράττουσαν σ' εὔρον;

ΦΥΛΛΕ (ἐπανέρχεται. Μεγαλοφώνως, δεικνύων τὴν
ΑΝΤΙΓΟΝΗΝ εἰσερχομένην)

Ἴδου ἐκείνη, ἣ τὸ ἔργον πράξασα.
Ποῦ εἶν' ὁ Κρέων; Θάπτουσαν τὴν εὔρομεν.

ΧΟΡΟΣ (Ἑγεμῶν)

Ἴδου, ἐγκαίρως ἐκ τῶν οἴκων ἔρχεται.

ΚΡΕΩΝ

(Ἐπανελθὼν)

Τί εἶναι; τί ἡ τύχη ἔφερε καλόν;

ΦΥΛΛΕ

375 Ποτὲ, ὦ ἀναξ, μὴ ὀρκίζεται κἄνεις,
διότι γνώμη ψεύδει γνώμην. Ἔλεγον
κ' ἐγὼ πῶς θεν' ἀργήσω νὰ φανῶ ἐδῶ,
ὁπότε αἱ ἀπειλαί σου μ' ἐκεραύνωσαν.

Ἄλλ' αἰφνιδία καὶ ἀνέλπιστος χαρὰ
380 εἶν' ὑπερτέρα πάσης ἄλλης ἡδονῆς.
Καί τοι ὁμώσας οὕτως, ἔρχομαι λοιπὸν
τὴν κόρην φέρων, ἣν τὸν τάφον εὔρομεν
διακοσμοῦσαν. Κληῖρον δὲν ἐρρίψαμεν
ἀλλ' εἶν' ἐμὸν καὶ ὄχι ἄλλου ἔρμαιον.

385 Σὺ δ', ἀναξ, τώρα λάβε την, κ' ἐξέτασε
καὶ κρίνε την, ὡς θέλεις. Δίκαιον δ' ἐγὼ
νὰ φύγω, τούτων τῶν κακῶν ἐλεύθερος.

ΚΡΕΩΝ

Καὶ πῶς τὴν φέρεις ταύτην; Ποῦ τὴν ἔλαβες;

[ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΡΑΓΚΑΒΗ — Τόμ. Ε']

ΦΥΛΛΞ

Αὕτη τὸν ἄνδρα ἔθαπτε, καὶ μάθε πῶς.

ΚΡΕΩΝ

390 Καὶ τὸ ἡξεύρεις, καὶ μοὶ λέγεις ἀληθῆ;

ΦΥΛΛΞ

Τὴν εἶδα ὅτι τὸν νεκρὸν ἐκήδευεν
ὃν σὺ ἀπεῖπας. Λέγω δῆλα καὶ σαφῆ;

ΚΡΕΩΝ

Καὶ πῶς τὴν εἶδες; Πότε τὴν συνέλαβες;

ΦΥΛΛΞ

- Ἴδοὺ τὸ πρᾶγμα· ὅταν ἐπανήλθομεν,
395 ἀπειληθέντες δεινὰ τόσα παρὰ σοῦ,
ἐρρίψαμεν τὴν κόνιν, καὶ γυμνώσαντες
τὸ νεκρὸν σῶμα τὸ ὑποσηπόμενον,
ἐπὶ τοῦ λόφου ἤμεθ', ἀποφεύγοντες
τὴν δυσωδίαν ἔφερεν ὁ ἄνεμος.
- 400 Ἄνῆρ δὲ ἄνδρα λοιδορῶν διήγειρεν,
ἂν πρὸς τὸν κόπον τις ὀκνῶν ἐφαίνετο.
Ἦσαν δὲ ταῦτα, ὥς εἰς μέσον οὐρανὸν
λαμπρὸς ἀνέβη τοῦ ἡλίου ὁ τροχὸς,
καὶ ἔφλεγεν ὁ καύσων. Αἶφνης εἰς τὴν γῆν
405 τυφῶν ἐνσκήψας, ἐπουράνιον κακὸν,
πληροῖ τὰ πέριξ, καὶ συστρέφων ἀνασπᾶ
τὴν κόμην τοῦ πεδίου· ὁ δ' εὐρύς αἰθὴρ
ἦν μέλας. Πάντες κλείομεν τοὺς ὀφθαλμούς.
Ἀφ' οὗ δ' ἡ θεία νόσος τέλος ἔπαυσεν,
410 ἐφάν' ἡ κόρη, καὶ ὠδύρετο πικρῶς
μ' ὀξεῖαν ὄρνιθος φωνήν, ἥτις κενὴν
νεοσσῶν εὔρε, κ' ὀρφανὴν τὴν φωλεάν.
Γυμνὸν ὁμοίως αὕτ' ἰδοῦσα τὸν νεκρὸν,

κοπετόν ἦρε, καὶ κατάρας φοβεράς
 415 κατὰ τοῦ ταῦτα πράξαντος ἐξέπεμπε.
 Ξηρὰν δὲ κόνιν φέρει εἰς τὰς χειράς τῆς,
 κ' ἐκ σφυρηλάτου προχοῖδος μὲ συχνὰς
 χοὰς τρισπόνδους ἐπιστέφει τὸν νεκρόν.
 Κ' ἡμεῖς ἰδόντες, ἦλθομεν, κ' εὐθὺς αὐτὴν
 420 ἐλάβομεν, ἀλλ' ἦτον ἀκατάπληκτος·
 τὰς πρὶν καὶ τότε πράξεις τῆς ἡλέγχομεν,
 χωρὶς ἐκείνη οὐδεμίαν ν' ἀρνηθῇ.
 Γλυκὺ δὲ τοῦτο μ' εἶναι καὶ πικρὸν ὁμοῦ,
 ἐγὼ μὲν ὅτι τὰ κακὰ διέφυγα,
 425 γλυκύτατον· πῶς φίλους φέρω δ' εἰς κακόν,
 πικρὸν ἐκεῖνο. Πλὴν τῆς σωτηρίας μου,
 τὸ κατ' ἐμέ, εἴν' ὅλα ταῦτα δεύτερα.

ΚΡΕΩΝ

Σὲ λέγω, σὲ ποῦ νεύεις πρὸς τὴν γῆν, αὐτὰ
 ὁμολογεῖς, ἢ λέγεις δὲν τὰ ἔπραξας;

ANTIGONE

430 Οὐδὲν ἀρνοῦμαι. Λέγω πῶς τὰ ἔπραξα.

ΚΡΕΩΝ

(Πρὸς τὸν φύλακα)

Σὺ μὲν ν' ἀπέλθῃς ὅπου θέλεις ἡμπορεῖς,
 ἔξω βαρείας ἐνοχῆς, κ' ἐλεύθερος.

(Πρὸς τὴν Ἀντιγόνην)

Σὺ λέγε, ὅχ' εἰς μῆκος, ἀλλὰ σύντομα·
 τὸ κηρυχθέν μου πρόσταγμα ἐγνώριζες;

ANTIGONE

435 Ἐγνώριζον. Πῶς ὅχι; Ἦν δημόσιον.

ΚΡΕΩΝ

Κ' ἐτόλμας ὁμῶς πρὸς τοὺς νόμους ν' ἀπειθῇς!

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

- Ὁ Ζεὺς δὲν ἦτον ὁ αὐτὰ κηρύξας μοι,
οὐδὲ ἡ Δίκη, ἡ τῶν κάτω σύνοικος,
τοὺς νόμους τούτους τοῖς ἀνθρώποις ὥρισεν,
440 οὐδ' ὅτ' ἰσχύουν τὰ κηρύγματα τὰ σὰ
ἐφρόνουν τόσον, ὥστ' ἀγράπτους κ' ἀσφαλεῖς
τῶν Θεῶν νόμους ν' ἀκυρώσης ὁ θνητός.
Δὲν ζῶσι χθὲς καὶ τώρα, ἀλλ' αἰείποτε
αὐτοὶ, καὶ οὐδεὶς οἶδε πότ' ἐτέθησαν.
445 Αὐτοὺς δὲν θέλω παραβᾶσ' ἀπὸ δειλὸν
ἀνθρώπων φόβον, νὰ προσκρούσω τοῖς Θεοῖς.
Πῶς θ' ἀποθάνω μὴ δὲν ἤξευρον, καὶ ἂν
δὲν εἶχες τὸ κηρύξει σύ; Πρὸ τοῦ καιροῦ
ἂν ἀποθνήσκω, κέρδος μου τὸ θεωρῶ.
450 Ὅστις εἰς θλίψεις, ὡς ἐγὼ, κ' εἰς συμφορὰς
ζῇ, πῶς τὸν τάφον κέρδος δὲν λογίζεται;
Ἡ καταδίκη, δι' ἐμέ τοῦλάχιστον,
δὲν εἶναι λύπη. Τῆς μητρός μου δ' ἄθαρπτον
ἀνίστως εἶχ' ἀφήσει τὸν νεκρὸν υἱόν,
455 ἐκεῖνο θὰ μ' ἐλύπει· ὅχ' ἡ τύχη μου.
Αἱ πράξεις δέ μου ἂν μωραὶ σοὶ φαίνωνται,
σχεδὸν μωρὸς εἶν' ὅστις τὰς φρονεῖ μωράς.

ΧΟΡΟΣ (Ἡγεμῶν)

Ὡμὸν ἡ κόρη βλάστημα πατρὸς ὦμοῦ,
οὐδὲ ἡξεύρει νὰ ὑπεῖκ' εἰς τὰ κακά.

ΚΡΕΩΝ (πρὸς τὸν Χορὸν)

- 460 Μάθε πρὸ πάντων τὰ σκληρὰ φρονήματα
αὐτὰ πῶς ταπεινοῦνται· τὸν σκληρότατον
σίδηρον, ὅμως εἰς τὸ πῦρ τηχόμενον,
θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα βλέπεις νὰ σχισθῇ.

- Μικρὸς ἤξεύρω χαλινὸς ὅτι δαμᾶ
 465 τοὺς γοργοτέρους ἵππους. Εἶν' ἀνοίκειος
 ἢ ὑψηλοφροσύνη εἰς δουλεύοντας.
 Αὐτὴ μὲν τότε νὰ ὑβρίζη ἤξευρε
 τοὺς προκειμένους νόμους παραβαίνουσα,
 δευτέρα δ' ὕβρις, ταῦτα ἀφ' οὗ ἔπραξε,
 470 νὰ ἐγκαυχᾶται, πράξασα, καὶ νὰ γελᾷ.
 Αὐτὴ θὰ εἶναι, δὲν θὰ εἶμ' ἐγὼ ἀνὴρ
 ἀνίσως ταῦτ' ἀφήσω ἀτιμώρητα.
 Ἀδελφῆς κόρην, καὶ συγγενεστέραν μου
 ὁ Ζεὺς ἂν ὁ Ἑρκεῖος μοὶ τὴν ἔδιδε,
 475 τῆς κακῆς μοίρας δὲν θὰ τὴν ἀπήλλαττον,
 οὐδὲ τὴν ἀδελφὴν της, ὅτι καὶ αὐτὴ
 τὰ τῆς ταφῆς ἐπίσης ἐσκευώρησε.
 Καλέσατέ την. Εἰς τὸν οἶκον πρὸ μικροῦ
 λυσσῶσαν αὐτὴν εἶδα, κ' ἦν ἐκτὸς φρενῶν.
 480 Πολλάκις εἶναι ἡ ψυχὴ καταγγελεὺς
 τῶν πονηρῶν τοῦ σκότους μηχανεύσεων.
 Μισῶ δὲ ὅταν, συλληφθεῖς τις κακουργῶν,
 ζητῇ τὴν πράξιν νὰ κοσμῇ μετέπειτα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Θὰ μὲ φονεύσης. Θέλεις περισσότερον;

ΚΡΕΩΝ

- 485 Δὲν θέλω. Λαβὼν τοῦτο, ἔλαβον τὸ πᾶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Τί περιμένεις; Ἐκ τῶν λόγων σου οὐδεὶς
 δὲν μ' εἶναι, οὔτε θὰ μοὶ εἶναι ἀρεστός.
 Οὕτω κ' ἐμοῦ οἱ λόγοι σὲ δυσαρעστοῦν.

(474) Ὁ Ἑρκεῖος Ζεὺς, ὁ προστάτης τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς οἰκογενείας.

Πλὴν πόθεν κλέος ἐνδοξότερόν ποτε
 490 θὰ εἶχον, πλὴν τὸν ἀδελφόν μου κρύπτουσα
 εἰς τάφον; Οὗτοι θὰ μ' ἐπήνουν ὅλοι των,
 ὁ φόβος ἂν τὸ στόμα δέν τοῖς ἔκλειε.
 Πολλὰς εὐδαιμονίας ἔχ' ἡ τυραννίς,
 καὶ τὸ νὰ πράττῃ καὶ λαλῇ ὥς βούλεται.

ΚΡΕΩΝ

495 Σὺ τῶν Καδμείων μόνη βλέπεις ὅλ' αὐτά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Κ' αὐτοὶ τὰ βλέπουν, πλὴν ἐδέθ' ἡ γλῶσσά των.

ΚΡΕΩΝ

Ἄλλ' ἀπ' αὐτοὺς φρονοῦσα δέν αἰσχύνεσαι;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Τοὺς ὁμοσπλάγχνους νὰ τιμῶ δέν εἶν' αἰσχρόν.

ΚΡΕΩΝ

Καὶ ὁ νεκρὸς ὁ ἄλλος δέν εἶν' αἵμά σου;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

500 Ἐνὸς πατρὸς ἐπίσης καὶ μιᾶς μητρός.

ΚΡΕΩΝ

Πῶς τιμᾶς χάριν πρὸς ἐκεῖνον δυσσεβῆ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Εἰς ταῦτα ὁ νεκρὸς του δέν συμμαρτυρεῖ.

ΚΡΕΩΝ

Τιμᾶς αὐτὸν ἐξ ἴσου πρὸς τὸν δυσσεβῆ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Δέν ἦτο δοῦλος ὁ θανὼν, ἀλλ' ἀδελφός.

ΚΡΕΩΝ

505 Πορθῶν τὴν γῆν μας, ἦν ὁ ἄλλος ἔσωζε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ὁ ἅδης ὅμως νόμους ἴσους ἀγαπᾷ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

23

ΚΡΕΩΝ

Δέν εἶναι ἴσος ὁ κακὸς πρὸς τὸν καλόν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Τίς οἶδε κάτω ἂν ἀρέσκωσιν αὐτά;

ΚΡΕΩΝ

Δέν εἶναι φίλος ὁ ἐχθρὸς, οὐδὲ θανών.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

510 Κοινὴν φιλίαν, ὅχι ἔχθραν χρεωστῶ.

ΚΡΕΩΝ

Ὕπαγε κάτω, καὶ ἀγάπα τοὺς λοιπόν·
ἐμοῦ δὲ ζῶντος, δέν θὰ κυβερνᾷ γυνή.

ΧΟΡΟΣ (Ἡγεμῶν, βλέπων τὴν Ἰσμήνην προσαγομένην)

Ἡ Ἰσμήνη προκύπτει, ἰδοὺ, τῶν πυλῶν.

Φιλαδέλφων δακρύων τὴν βρέχει σπονδῇ,

515 κ' εἰς τὸ μέτωπον νέφος ἀρθὲν σκοτεινὸν
τῆς καλῆς παρειᾶς
τὰ αἰμόχροα ῥόδ' ἀποπλύνει.

ΚΡΕΩΝ

(Πρὸς τὴν ἸΣΜΗΝΗΝ, ἐρχομένην)

Σὺ, ἢ κατ' οἶκον κρυπτομένη ἔχιδνα,

ἥτις μ' ἠπάτας, καὶ δέν ἤξευρον κακὸν

520 διπλοῦν πῶς τρέφω, καὶ φθορὰν τοῦ θρόνου μου,
εἰπέ μοι, λέγε, τῆς ἐνταφιάσεως
καὶ σὺ μετέσχες, ἢ ὁμνύεις ἄγνοιαν;

ΙΣΜΗΝΗ

Ἐπραξα τοῦτο, ἂν αὐτὴ ὁμολογῇ,

καὶ συμμετέχ' ὁμοίως τῆς εὐθύνης του.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

525 Ἡ θεία δίκη τοῦτο δέν τὸ συγχωρεῖ·
οὐδὲ σ' ἐδέχθη κοινωνόν, οὐδ' ἤθελες.

ΙΣΜΗΝΗ

Ἄλλ' εἰς τὰς συμφοράς σου δὲν αἰσχύνομαι
νὰ γίνω σύμπλους τοῦ μεγάλου πάθους σου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Οἱ ἐν τῷ ᾄδ' ἡξεύρουν τίς ἡ πράξασα.
530 Μέχρι δὲ λόγων φίλην δὲν χρειάζομαι.

ΙΣΜΗΝΗ

Μὴ μ' ἀτιμάζης, ἀδελφή· δὸς μετὰ σοῦ
καὶ ν' ἀποθάνω, καὶ ν' ἀγνίσω τὸν νεκρόν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Μὴ ἀποθνήσκης μετ' ἐμοῦ. Τὰς πράξεις μου
μὴ σφετερίζου. Φθάνω θνήσκουσα ἐγώ.

ΙΣΜΗΝΗ

535 Καὶ τί θὰ μ' εἶναι, ἂν μ' ἀφήσης, ἡ ζωή;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Τὸν Κρέοντα ἐρώτα. Τούτου κήδεσαι.

ΙΣΜΗΝΗ

Τί ὠφελεῖσαι θλίβουσά με, ἀδελφή;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Γελῶ, ἂν καὶ λυποῦμαι, καὶ μὲ σὲ γελῶ.

ΙΣΜΗΝΗ

Πῶς νὰ σοὶ γίνω δύναμαι ὠφέλιμος;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

540 Σὲ αὐτὴν σῶσον. Ἄν ἐκφύγης, δὲν φθονῶ.

ΙΣΜΗΝΗ

Φεῦ! Δὲν θὰ γίνω μέτοχος τῆς τύχης σου;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Σὺ τὴν ζωὴν ἐκλέγεις, ἐγὼ θάνατον.

ΙΣΜΗΝΗ

Σοὶ τὸ προεῖπα, σὲ προειδοποίησα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

25

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Σὺ χαλῶς ταῦτα· ἄλλως δ' ἔκρινα ἐγώ.

ΙΣΜΗΝΗ

545 Λοιπὸν τὸ σφάλμα ἴσον ἀμφοτέρων μας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Θάρρει καὶ ζῆσον. Ἡ ψυχὴ μου πρὸ πολλοῦ
ἀποθανοῦσα, τοὺς νεκροὺς ὑπηρετεῖ.

ΚΡΕΩΝ

Αἱ κόραι αὗται, λέγω, παρεφρόνησαν,
ἢ μὲν ἀρτίως, ἢ δ' ἐκ πρώτης γενετῆς.

ΙΣΜΗΝΗ

550 Ὁ νοῦς, ὦ ἀναξ, δὲν ἐρμέν' εἰς δυστυχεῖς
ὥς κατ' ἀρχὰς βλαστάνει, ἀλλ' ἐξίσταται.

ΚΡΕΩΝ

Εἰς σὲ βεβαίως, τὴν κακοῖς συμπάσχουσαν.

ΙΣΜΗΝΗ

Καὶ πῶς νὰ ζήσω μόνη, καὶ χωρὶς αὐτῆς;

ΚΡΕΩΝ

Αὐτὴ μὴ λέγε. Δὲν ὑπάρχει τοῦ λοιποῦ.

ΙΣΜΗΝΗ

555 Καὶ θὰ φονεύσης τὴν μνηστὴν τοῦ τέκνου σου;

ΚΡΕΩΝ

Εὐκόλως ἄλλους ἔρωτας καλλιεργεῖ.

ΙΣΜΗΝΗ

Οὐχὶ τοσοῦτον ἡρμολογμένους πώποτε.

ΚΡΕΩΝ

Φοβοῦμαι κακὰς νύμφας διὰ τοὺς υἱούς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ὦ φίλτατ' Αἰμῶν! σ' ἀτιμάζει ὁ πατήρ!

ΚΡΕΩΝ

560 ὦ! μ' ἐνοχλεῖς εἰς ἄκρον, σὺ κ' οἱ γάμοι σου.

ΙΣΜΗΝΗ

Καὶ θὰ χωρήσης τὸν υἱόν σου ἀπ' αὐτῆς;

ΚΡΕΩΝ

Ὁ ἄδης θὰ χωρίσῃ τὸν δεσμὸν αὐτῶν.

ΙΣΜΗΝΗ

Τὸν θάνατόν της, βλέπω, ἀπεφάσισας.

ΚΡΕΩΝ

Κ' ἐγὼ τὸ βλέπω ὥς καὶ σύ. Ἄλλ' ὕπαγε·
565 ἀπάγετέ την, πρόσπολοι! κ' εἰς τὸ ἐξῆς
αὐτ' αἱ γυναῖκες μὴ ἐλεύθερ' ἔστωσαν.
Ὑποχωροῦσι κ' οἱ θρασεῖς ὅταν ἰδοῦν
τὸν ἄδην ἤδη τῆς ζωῆς των γείτονα.¹

ΧΟΡΟΣ (Κορυφαῖος βαρύφωνος τοῦ Α' Ἑμιχόρου)

Μακάριος οὗ ἀμιγῆς κακῶν ὁ βίος.

570 Ὅταν οἶκον σείσῃ Θεὸς, οὐδὲν λείπει
εἶδος κακῶν, γενεὰς γενεῶν διέρπον.

Ἑμίχορος Α' καὶ Β' (Μονοφωνία)

Ὅμοίως ἂν δυσχεῖμεροι

κῦμα Θράκiai πνοαὶ

ἐκ θαλασσίου βυθοῦ σκοτεινὸν ἀνάγωσι,

Κορυφαῖος βαρύφωνος τοῦ Α' Ἑμιχόρου

575 τὴν τῶν ἀδύσσων ἄμμον κυλινδεῖ θολήν, καὶ στένουσαι
βροντῶσιν αἱ κυματοπληγεῖς ὄχθαι.²

Κορυφαῖος βαρύφωνος τοῦ Β' Ἑμιχόρου

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α'

Εἰς τοὺς Λαβδακείους ἀρχαίους οἶκους βλέπω

¹ Ἡ Ἀντιγόνη καὶ Ἰσμήνη ἀπάγονται εἰς τὰ ἀνάκτορα.

² Συγχρόνως Ἑμίχορος α' καὶ β', Μονοφωνία: «Ναὶ αἱ κυματοπληγεῖς ὄχθαι.»
(577) Λαβδακος, ὁ πατὴρ τοῦ Λαίου, πατὴρ τοῦ Οἰδίου.

παλαιὰ δεινὰ εἰς δεινὰ σωρευθέντα·

οὐδὲ λύει γένος τὸ γένος, ἀλλὰ Θεῶν τις τοὺς κατατρέχει ἀπηνῶς.

Ἡμίχορος Α' καὶ Β' (Μονοφωνία)

580

Ὡς καὶ τὴν ἐσχάτην
τοῦ Οἰδιπίου κήπου ρίζαν,
τὴν θάλλουσαν εἰς φῶς,

Κορυφαῖος βαρύφωνος τοῦ Β' Ἡμιχόρου

κ' αὐτὴν τῶν νεκρικῶν Θεῶν θερίζ' ἡ φονικὴ κοπίς,
ἄνοια λόγων, φρονημάτων Ἐριννύς.¹

Ἡμίχορος Α' καὶ Β'

ΣΤΡΟΦΗ Β'

585 Τὴν σὴν δύναιμι νίς, ὦ Ζεῦ, ἀνδρῶν ἀψήφως θ' ἀναστείλῃ;
ἦν οὔτε δαμάῃ ὁ παντογέρως ὕπνος,
οὔτ' οἱ δρομαῖοι θεῖοι μῆνες.

Πλὴν δυνάστης ἀγέρως, ἔχεις
τοῦ Ὀλύμπου εἰς πάντα χρόνον τὸ λαμπρὸν κράτος.

590

Παρελθόν, παρὸν καὶ μέλλον
κυβερνᾷ οὗτος ὁ νόμος ὁμοῦ.

Κορυφαῖος τοῦ Α' Ἡμιχόρου (Μόνος)

Δέν διαρκεῖ τῶν θνητῶν ἡ ζωὴ
πάμπολυ ἄνευ βλάβης.

Ἡμίχορος Α' καὶ Β' (Μονοφωνία)

Δέν διαρκεῖ τῶν θνητῶν ἡ ζωὴ
595 πάμπολυ ἄνευ βλάβης.

¹ Συγχρόνως Ἡμίχορος α' καὶ β', Μονοφωνία. «Κ' αὐτὴν θανάτου τέμνει φονικὴ κοπίς.»

(579) Δηλ. ἡ τιμωρηθεῖσα γενεὰ δὲν ἀπαλλάττει τὴν μετ' αὐτὴν τῆς τιμωρίας.

(581) Τὴν Ἀντιγόνην.

(584) Ἡ ἄνοια τῶν παρατόλμων λόγων τῆς.

(586) Τὰ πάντα γηράσκων.

Ἡμίχορος Α' καὶ Β'

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β'

Ἡ ἀγχίστροφος εἶν' ἐλπίς εἰς πολλοὺς μὲν ὠφέλει ἄνδρας,
ἀλλὰ κ' εἰς πολλοὺς κούφων ἀπάτη πόθων.

Οὔτε προσέρπ' ἡμῖν τις γνῶσις,
ὁ ποῦς πρὶν εἰς τὸ πῦρ ἐγγίσῃ.

600 Ἐν σοφίᾳ ἐρρέθη ἄξιον μνήμης ἔπος.

Τὸ κακὸν καλὸν πῶς φαίνεται
ἐκείνῳ, ὃν ὁ Θεὸς θέλει νὰ ρίψ' εἰς βλάβην.

Κορυφαῖος βρύφωνος τοῦ Β' Ἡμῖχόρου

Ζῆ δ' οὐκ εἰς μακρὸν
χρόνον τις ἄνευ βλάβης.

Ἡμίχορος Α' καὶ Β' (Μονοφωνία)

605

Ζῆ δ' οὐκ εἰς μακρὸν
χρόνον τις ἄνευ βλάβης.

Ἡμίχορος Α' καὶ Β'

(Λογασιδικόν)

Ἄλλ' ἰδοὺ καὶ ὁ Αἴμων, τῶν παίδων τῶν σῶν¹
ὁ ἔσχατος γόνος. Ἐν θλίψει χωρεῖ
ὑπὲρ τῆς δυστυχοῦς

610 μελλονύμφου αὐτοῦ Ἀντιγόνης ἀλγῶν,
καὶ ὑπὲρ τῆς τοῦ λέχους χηρείας.

ΚΡΕΩΝ

Εὐθὺς ὑπὲρ τοὺς μάντεις θὰ τὸ μάθωμεν.

(Πρὸς τὸν Αἴμωνα, εἰσελθόντα)

Υἱέ, ἀκούσας τὴν τελείαν ψῆφόν μου
περὶ τῆς μελλονύμφου, λυσσῶν ἦλθες κατ' ἐμοῦ;

615 ἦ εἶμαι, ὅ,τι καὶ ἂν πράξω, φίλος σου;

(599) Δηλ. πρὶν πυρωθῶμεν, πρὶν ἐμβῶμεν εἰς τὸ πῦρ.

¹ Ὁ Αἴμων προσέρχεται.

ΛΙΜΩΝ

Σὸς εἰμὶ, πάτερ· μέ ποδηγετεῖς μὲν σὺ
εἰς χρηστὰς γνώμας, ἐγὼ δ' ἔπομ' εὐπειθῶς.
Οὐδὲ ὑπάρχει γάμος τις προτιμητὸς
τῶν ἐδικῶν σου πατρικῶν ὁδηγιῶν.

ΚΡΕΩΝ

- 620 Τοιοῦτον πρέπει φρόνημα νὰ ἔχης, παῖ·
οὐδὲν τῆς γνώμης τοῦ πατρὸς νὰ προτιμᾷς.
Οἱ ἄνδρες διὰ τοῦτο τέκνα εὖχονται
ἵν' ἀποκτῶσιν εὐπειθῇ κ' ὑπήκοα,
ὥστ' εἰς ἐχθρούς των ν' ἀντιτάττωσι κακὰ,
625 καὶ φίλους νὰ τιμῶσιν ἴσα τῷ πατρί.
Ὅστις δὲ τέκνα ἀνωφέλητα γεννᾷ,
τί ἄλλο εἰμὴ βάσανον εἰς ἑαυτὸν
κ' εἰς τοὺς ἐχθρούς του γέλωτα ἐγέννησε;
Υἱέ, μὴ πνίξης εἰς τὰς ἡδονὰς τὸν νοῦν
630 τοῦ γυναικείου ἔρωτος, ἀλλ' ἤξευρε
ψυχρὸν πῶς εἶναι τοῦτο ἐναγκάλισμα
τὸ τῆς κακῆς συζύγου ἐν τῷ οἴκῳ. Τίς
μείζων πληγὴ τοῦ φίλου εἶναι τοῦ κακοῦ;
Ἀλλὰ τὴν κόρην τὴν ἐχθρὰν ἀπόπτυσον·
635 νυμφίον ἄφες εἰς τὸν ἄδην νὰ εὕρῃ.
Ἀφ' οὗ αὐτὴν καὶ μόνην ἐκ τῶν πολιτῶν
συνέλαβον προδῆλως ἀπιστήσασαν,
δὲν θὰ θελήσω πρὸς τὴν πόλιν νὰ ψευσθῶ.
Θὰ τὴν φονεύσω. Δία τὸν συγγενικὸν
640 ἄς ὑμνῇ. Ὅταν ἀκοσμοῦντας παριδῶ
τοὺς συγγενεῖς, τοὺς ξένους πῶς θὰ κυβερνῶ;
Πρὸς τοὺς οἰκείους ὅστις εἶναι δίκαιος,

(639) Ὁ προστάτης τῆς συγγενείας (ξόναιμος.)

- καὶ πρὸς τὴν πόλιν δίκαιος θενὰ φανῇ·
 ὅστις δὲ νόμους ἢ βιάζ' ἢ ἀθετῇ,
 645 ἢ νὰ προστάζῃ ἐγνοεῖ τοὺς ἄρχοντας,
 ἃς μὴ προσμένη ἔπαινον ἐκ μέρους μου.
 Εἰς δὲν ἐκλέγ' ἡ πόλις, νὰ πειθώμεθα
 κ' εἰς μικρὰ πρέπει, δίκαια καὶ ἀδίκαια·
 τὸν ἄνδρα τὸν τοιοῦτον λέγω πεποιθῶς
 650 καλὸν καὶ ν' ἄρχῃ, καὶ νὰ ἄρχηται καλὸν,
 καὶ ὅταν εἰς πολέμου θύελλαν ταχθῇ,
 ἀνδρεῖον στρατιώτην καὶ ἀτρόμητον.
 Τῇ ἀναρχίᾳ οὐδὲν ὅμοιον κακόν·
 αὐτὴ τὰς πόλεις καταστρέφει, κ' ἐρημοῖ
 655 τοὺς οἴκους τῶν ἀνθρώπων, κ' εἰς πολεμικὰς
 τροπὰς στρατοὺς συντρίβει· τοὺς δ' ἐμμένοντας
 ἡ πειθαρχία σώζει καὶ διατηρεῖ.
 Οὕτω ν' ἀντέχουν χρεωστοῦν οἱ ἔμφρονες,
 καὶ ὅχι νὰ νικῶνται ὑπὸ γυναικός.
 660 Ἄν πέσωμεν, καὶν ὑπὸ ἄνδρ' ἃς πέσωμεν.
 Ἄς μὴ φανῶμεν γυναικῶν κατώτεροι.

ΧΟΡΟΣ

Τὰς φρένας μας τὸ γῆρας ἂν δὲν ἔκλειψεν,
 ὀρθῶς πῶς λέγεις ὅσα εἶπας κρίνομεν.

ΑΙΜΩΝ

- Πάτερ, τὰς φρένας οἱ Θεοὶ μᾶς ἔδωσαν,
 665 ὑπέρτατον τῶν ἄλλων ἔλων δώρων των.
 Ἐγὼ δὲ δὲν ἤξεύρω οὐδὲ δύναμαι
 νὰ εἶπω ὅτι δὲν ὠμίλησας ὀρθῶς.
 Κ' ἑτέρα γνώμη ἴσως ἔχει πλὴν καλῶς.
 Υἱός σου, πρέπει νὰ προσέχω ὑπὲρ σοῦ
 670 εἰς ὅσα λέγ' ἡ πράττει ἢ σὲ ψέγει τις·

- διότι εἶναι τὸ σὸν βλέμμα φοβερὸν
 πρὸς τοὺς λαλοῦντας ὅσα δὲν σὲ τέρπουσιν.
 Ἐγὼ δ' ἐν σκότει νὰ ἀκούω δύναμαι
 πῶς ὅλ' ἡ πόλις κλαίει τὴν νεάνίδα
 675 ὅτι ἀδίκως, ὥς οὐδέποτε γυνή,
 κατεδικάσθη διὰ πράξεις εὐκλεεῖς.
 Τὸν ἀδελφόν της φονευθέντα, κείμενον
 ἀτάφως, οὔτε ἔρμαιον ὠμῶν κυνῶν,
 οὔτε ὀρνέων τὸν ἀφῆκε σπάραγμα.
 680 Χρυσὴν νὰ λάβῃ δὲν ἀξίζει ἀμοιβήν;
 Τοιαῦτα κρυφολέγει φήμη σκοτεινή.
 Ἐγὼ δέ, πάτερ, τῆς εὐημερίας σου
 δὲν ἔχω ἄλλο κτῆμα τιμιώτερον.
 Τίς δόξα τέκνοις μείζων θάλλοντος πατρὸς,
 685 ἢ εἰς πατέρα, εὐτυχούντων τῶν υἱῶν;
 Μὴ μίαν μόνην ἔχε τὴν πεποιθήσιν,
 πῶς ὅτι λέγεις, κ' οὐδὲν ἄλλο εἶν' ὀρθόν.
 Ὅσοι φρονοῦν πῶς μόνοι αὐτοὶ σκέπτονται,
 πῶς ἔχουν ἦν οὐκ ἄλλος γλῶσσαν ἢ ψυχὴν,
 690 ἐξελεγχθέντες οὔτοι, φαίνονται κενοί.
 Οὐδ' εἰς τοὺς σοφωτέρους νὰ μανθάνωσιν
 αἰσχύνῃ εἶναι, οὔτε νὰ ἐνδίδωσιν.
 Εἰς ρεύματα χειμάρρων, βλέπεις, σώζονται
 τὰ δένδρα ὅσα κάμπτουσι τοὺς κλῶνάς των,
 695 τὰ δ' ἀντιτείνοντ' ἀνασπῶνται πρόρριζα.
 Ὅμοίως καὶ ὁ πλοίου κυβερνήτης, ἂν
 τὸν πόδα τοῦ ἱστίου τείνας δὲν χαλᾷ,
 τὸ πλοῖον ἀνατρέπει θαλασσοπορῶν.
 Χάλασον τὸν θυμόν σου, ὑποχώρησον.

(697) Τὸ σχοινίον δι' οὗ τὸ ἱστίον εἶναι δεδεμένον.

700 Φρονῶ δ', ἄν γνώμην ἔχω ὥς νεώτερος,
 ὅτ' εἶναι πάντων τελειότατος ἀνδρῶν
 ὁ ὢν ἀπάσης ἐπιστήμης ἔμπλεως.
 Ὅστις δ' οὐ τοῦτο, τὸ καὶ σπανιώτατον,
 καλὸν ν' ἀκούῃ τοὺς καλὸν τι λέγοντας.

ΧΟΡΟΣ

705 Ἄκουσον, ἀναξ, ἄν τι λέγῃ φρόνιμον·
 καὶ σὺ ἐκεῖνον. Εἴπατε κ' οἱ δὴ ὀρθά.

ΚΡΕΩΝ

Θὰ διδαχθῶμεν εἰς τὴν ἡλικίαν μας
 ὑπὸ τοῦ ἀνηλίκου νὰ σκεπτόμεθα;

ΛΙΜΩΝ

Κακὸν δὲν εἶναι. Νέος εἰμ' ἐγώ,
 710 μὴ πρὸς τὸν χρόνον, πρὸς τὰ ἔργ' ἀπόβλεψον.

ΚΡΕΩΝ

Ἔργον σου εἶναι νὰ τιμᾷς τοὺς ἀπειθεῖς;

ΛΙΜΩΝ

Οὐδ' ἐγὼ θέλω πρὸς κακοὺς εὐσέβειαν.

ΚΡΕΩΝ

Τοιαύτην νόσον μήπως αὕτη δὲν νοσεῖ;

ΛΙΜΩΝ

Ἄλλως δοξάζει τῶν Θηβαίων ὁ λαός.

ΚΡΕΩΝ

715 Θὰ μὲ διδάξῃ ἡ πόλις πῶς νὰ κυβερνῶ;

ΛΙΜΩΝ

Τὸ βλέπεις, λέγων, πῶς λαλεῖς νεανικῶς;

ΚΡΕΩΝ

Εἰς τὴν γῆν ταύτην ἄλλος θ' ἄρχῃ παρ' ἐμέ;

ΛΙΜΩΝ

Δὲν εἶν' αἱ πόλεις κτήματα ἑνὸς ἀνδρός.

KPEΩN

Καὶ δὲν ἀνήκ' ἡ πόλις εἰς τὸν ἄρχοντα;

ΛΙΜΩN

720 Καλῶς ἐρήμου πόλεως θὰ μοναρχῆς!

KPEΩN

Μὲ τὴν γυναῖκα συμμαχεῖ αὐτός, θαρρῶ.

ΛΙΜΩN

Γυνὴ ἂν εἶσαι ὅτι σοῦ προκῆδομαι.

KPEΩN

ὦ χάριστε, δικάζεις τὸν πατέρα σου;

ΛΙΜΩN

Διότι σ' εἶδ' ἀδίκως ἀμαρτάνοντα.

KPEΩN

725 Καὶ ἀμαρτάνω τὴν ἐμὴν ἰσχὺν τιμῶν;

ΛΙΜΩN

Δὲν τὴν τιμᾶς, τὸ σέβας τῶν Θεῶν πατῶν.

KPEΩN

ὦ μιαρὲ, ὦ χαῦνε δοῦλε γυναικῶν!

ΛΙΜΩN

Πλὴν δὲν θὰ μ' εὖρης δοῦλον πράξεων αἰσχυρῶν.

KPEΩN

Ὑπὲρ ἐκείνης εἶναι ὅλ' οἱ λόγοι σου.

ΛΙΜΩN

730 Καὶ σοῦ, κ' ἐμοῦ, καὶ ὅσων ὑπὸ γῆν Θεῶν.

KPEΩN

Αὐτὴν μὴ ζῶσαν ἐλπιζε νὰ νυμφευθῆς.

ΛΙΜΩN

Θεν' ἀποθάνῃ καὶ τις ἄλλος μετ' αὐτῆς.

KPEΩN

Κατήντησας καὶ μέχρ' ἀπειλῆς θρασύς!

[ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΡΑΓΚΑΒΗ — Τόμ. Ε']

ΑΙΜΩΝ

Πρὸς κενὴν γνώμην ἀπειλαὶ τί ὠφελοῦν;

ΚΡΕΩΝ

735 Κενὸς νοὸς σὺ, κλαίων, θὰ μοὶ δώσης νοῦν;

ΑΙΜΩΝ

Εἶσαι πατήρ μου, ἢ θὰ σ' ἔλεγ' ἄφρονα.

ΚΡΕΩΝ

Μὴ μὲ βαρύνῃς, γυναικὸς ἀνδράποδον.

ΑΙΜΩΝ

Νὰ λέγῃς θέλεις, καὶ ν' ἀκούῃς παντελῶς.

ΚΡΕΩΝ

Τῷ ὄντι λέγεις; Ὅμως, μὰ τὸν Ὀλυμπον
740 αὐτὸν, δὲν θὰ μ' ὑβρίσης, ὑβριστὰ, κ' ἐμέ.
Φέρετ' ἐνταῦθα, κτείνατε τὴν βδελυράν,
πρὸ ὀφθαλμῶν, πλησίον τοῦ νυμφίου της.

ΑΙΜΩΝ

Οὐχί, ἐμπρός μου μὴ πιστεύσης πώποτε
πῶς θ' ἀποθάνῃ, οὔτε ἀπὸ σήμερον
745 τὸ πρόσωπόν μου τοῦ λοιποῦ πῶς θὰ ἰδῇς.
Μαίνου δὲ μ' ἔσους φίλους σου σὲ στέργουσι.¹

ΧΟΡΟΣ (Ἡγεμῶν)

ὦ βασιλεῦ, ἀπῆλθεν ἐξ ὀργῆς ταχύς.
Ὁ νοῦς τῶν νέων εἶν', ὅταν πονῇ, βαρύς.

ΚΡΕΩΝ

Φρονήσ' ἢ πράξῃ πλέον ἢ κατ' ἄνθρωπον,
750 ποτὲ δὲν θ' ἀπαλλάξῃ τῆς ποινῆς αὐτάς.

ΧΟΡΟΣ

Νὰ τὰς φονεύσῃς ἀμφοτέρας ἐννοεῖς;

¹ Ἀπέρχεται.

ΚΡΕΩΝ

Καλῶς τὸ εἶπας. Ὅχι τὴν μὴ πράξασαν.

ΧΟΡΟΣ

Καὶ τίς ὁ τρόπος ἔσται τοῦ θανάτου της;

ΚΡΕΩΝ

Εἰς τόπον θέλω φέρων ἔρημον αὐτὴν
 755 τὴν θάψει ζῶσαν εἰς πετρῶδες ὄρυγμα,
 τροφὴν προσθεὶς ὀπόση μόνον ὅσιον,
 ἵν' ἀποφύγῃ ἡ πόλις μας τὸ μίasma.
 Ἐκεῖ τὸν Ἄδην, μόνον ὃν τιμᾷ Θεόν,
 προσευχομένη, τοῦ θανάτου ἅς σωθῇ,
 760 ἢ ἅς γνωρίσῃ, πλὴν ἐξώρας, περιττὸς
 πῶς εἶναι κόπος τοὺς ἐν ᾄδου νὰ τιμᾷ.¹

ΧΟΡΟΣ

Ἡμῖ χορὸς Α'

ὦ ἔρως, ἀνίκητος ἐν μάχαις, σὺ,
 ὅστις κ' εἰς κτήματα πίπτεις,
 καὶ εἰς παρθένου καλῆς μαλακὰς παρειὰς φωλεύεις,
 765 ὑπερπόντιος δὲ φοιτᾷς,
 καὶ εἰς ἀγρῶν αὐλὰς.
 Σὲ δὲ οὔτε Θεῶν, οὔτ' ἐφημέρων
 τις φεύγει ποτὲ ἀνθρώπων. Μαίνεται δ' ὅστις σ' ἔχει.

Ἡμῖ χορὸς Β'

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α'

Σὺ καὶ δικαίων φρένα εἰς ἄδικα,
 770 πρὸς βλάβην, παραφέρεις,
 καὶ σὺ τὴν ἔριν αὐτὴν, ἔριν ὀμαιμον, συνταράττεις.

¹ Ἀπέρχεται.

(763) Ὅτι ὑπάρχει καὶ κτημάτων ἔρως.

(766) Ὁ ἔρως φθάνει καὶ εἰς τὰς ἀγροτικὰς αὐλὰς ἢ καλύβας.

(771) Συνταράττεις ἔριν, ἦτοι αἵρεις ἔριν.

Βλεφάρων μέγας δὲ νικᾷ
 νύμφης ἐρατεινῆς
 πόθος, ὁ ἐν ἀρχῇ τῶν μεγάλων πάρεδρος
 775 θεσμῶν. Ἄμαχος δὲ μ' αὐτοὺς ἡ θεὰ Ἀφροδίτη παίζει.¹

Ἑμίχορος Α' καὶ Β' (Μονοφωνία)

Πλὴν φέρομαι ἤδη κ' ἐγὼ τῶν θεσμῶν
 ἐκτός, οὔτε νὰ στήσω τὸ δάκρ' ἤμπορῶ
 τὸ ρέον, ἐνῶ τὴν ἀθλίαν αὐτὴν
 Ἀντιγόνην βαδίζουσιν βλέπω ἐκεῖ
 780 πρὸς τὴν κλίνην αὐτῆς τὴν ὑστάτην.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ΣΤΡΟΦΗ Β'

Ἴδέτε μ', ὦ σύνοικοι ταύτης τῆς γῆς,
 πῶς τὴν ἐσχάτην ὁδὸν
 πατῶ, τοῦ ἡλίου πῶς
 προσβλέπω τὸ ἔσχατον φῶς,
 785 οὐχὶ δ' ἔτι. Ζῶσαν δ' ὁ παγκοίτης
 Ἄδης μ' ἄγ' εἰς τὰς ἀκτὰς
 τὰς τοῦ Ἀχέροντος, οὔτε
 ὕμεναίου πεῖραν λαβοῦσαν, (Πρὸς μουσικὴν)
 οὔτε ποτὲ νύμφης μ' ἐψάλησαν ὕμνοι.
 790 Τὸν Ἀχέροντα δ' ἔχω νυμφίον.

ΧΟΡΟΣ

Ἑμίχορος Α' καὶ Β' (Μονοφωνία)

Ἐπαίνων ἀξία καὶ ἔνδοξος σὺ,

(772) Μέγας πόθος, ἀνήκων (κατοικῶν) εἰς τὰ βλέφαρα τῆς νύμφης, νικᾷ.
 Ὁ δὲ πόθος οὗτος εἶναι συμπάρεδρος τῶν μεγάλων θεσμῶν τῆς πλάσεως καὶ
 συντηρήσεως τοῦ παντός.

(775) Ἡ Ἀφροδίτη ἀκαταμάχητος παίζει μὲ τοὺς θεσμούς.

¹ Προσάγεται ἡ Ἀντιγόνη ὑπὸ θεραπόντων.

(785) Δὲν θὰ τὸ ἰδῶ πλέον.

(789) Τὸ ἀνκλόλουθον σχῆμα κατὰ τὸ ἀρχαῖον κείμενον.

κατέρχ' εἰς τὰς μαύρας μονὰς τῶν νεκρῶν,
οὐδ' εἰς φθείρουσαν νόσον ἐνδοῦσα τινά,
οὐδὲ θῦμα πεσοῦσα εἰς ξίφος ὄξυ,
795 ἄλλ' αὐτόγνωμος, μόνη τῶν ἄλλων θνητῶν,
ζῶσα σὺ καταβαίνεις εἰς ᾄδου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β'

Τὸν ὀλεθρον ἤκουσα τῆς δυστυχοῦς
ξένης, τῆς ἐκ Φρυγῶν
800 Τανταλίδος, πρὸς Σίπυλον
ἄκρον, ἣν ὥς ἔρπων κισσὸς
πετρῶν περιδέει βλαστός·
τὴν τήκει δὲ ὄμβρος ἐκεῖ, (Πρὸς μουσικὴν)
ὥς λέγ' ἡ φήμη.
805 Χιὼν δ' οὐποτ' ἐλλείπει. Ἐκ δὲ
παγκλαύστων βλεφάρων σπονδὴ
βρέχει τὸν κόλπον τῆς.
Ὡς αὐτὴν μὲ φονεύει ὁ δαίμων. ("Ἀντι μουσικῆς)

ΧΟΡΟΣ

Ἡ μίχορος Α' καὶ Β' (Μονοφωνία)

Ἄλλ' ἐκείνη μὲν ἦν Θεὰ ἐκ Θεῶν,
ἡμεῖς δὲ θνητοὶ θνητῶν παῖδες ἐσμέν.
810 Ἄλλὰ καὶ τῷ θνήσκοντι δόξα ἐστὶ
νὰ λάβ' ἰσόθεον μοῖραν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ΣΤΡΟΦΗ Γ'

Φεῦ! σκώπτομαι! ὦ, πρὸς Θεῶν πατρώων, πρὸς τί

(799) Ἐννοεῖ τὴν ὑπὸ τῶν Θεῶν ἀπολιθωθεῖσαν Νιόβην, γυναῖκα τοῦ Ἀμφίονος, ξένην δὲ τὴν Θέτιν, διότι ἦτο θυγάτηρ τοῦ Ταντάλου. Φρυγίαν δὲ τὴν λέγει διότι ὁ Σίπυλος ἐθεωρεῖτο ἐνίστατο ὡς τῆς Φρυγίας ἀντὶ τῆς Λυδίας.

- 815 μ' ὑβρίζεις οὐχὶ ἀθλίαν,
ἀλλ' εὐκλεᾶ; ὦ
πόλις, ὦ πόλεως
πολυκτήμενες ἄνδρες,
οὐαὶ,
Διρκαῖαι χρῆναι, ἄλσος
Θηβῶν εὐαρμάτων, πάντας
ὑμᾶς ἐπιμάρτυρας κράζω,
820 ὅποιαν, ποῖοι νόμοι, πῶς ἄκλαυστον
μὲ φέρουν φίλων πρὸς τυμβῆρες ὄρυγμα κενοφανές!
Οὐαὶ ἀθλίαν,
οὔτε θνητὴν, οὔτε θανοῦσαν,
οὐ σύνοικον ζῶσιν, οὔτε νεκροῖς.

ΧΟΡΟΣ

- 825 Ἕμῖ χορος Α' καὶ Β' (Μονοφωνία)
Εἰς θράσους φθᾶσα τὸ ἔσχατον,
εἰς τῆς δίκης βάθρον ὑψηλὸν,
ὦ τέκνον, ἔπεσας πολὺ.
Πατρῶον σφάλμα τι πληρώνεις.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Γ'

- 830 Μερίμνας διήγειρας ἀλγεινάς ἐντός μου,
πατὴρ τρισμεγίστας θλίψεις,
τὸν τῶν ἐνδόξων Λαβδακιδῶν κοινὸν
ἀνεπόλησας πόνον.
Οὐαὶ
ἄραὶ μητρώων γάμων,

(813) Θεωρεῖ ὡς ὑβριν ὅτι τὴν λέγει εὐκλεᾶ καὶ ὄχι ἀθλίαν.

(821) Ἄκλαυστον (ὑπὸ) φίλων.

(826) Ὑψηλὸν βάθρον δίκης, διότι θάψασα τὸν ἀδελφὸν τῆς ἔπραξεν ἐν-
δίκως.

- 835 δεσμοὶ αὐτογέννητοι ἐμοῦ
πατρός τῇ δυσμόρῳ μητρί μου,
ἐξ ὧν ἐγὼ ἐτέχθην ἢ δύστηνος,
πρὸς οὓς δὲ ἄγαμος, ἀραία μέτοικος ἀπέρχομαι!
Οὐαὶ δυστήνων
840 λαχῶν, αὐτάδελφέ μου, γάμων,
καὶ νῦν θανῶν, ζῶσαν μὲ φονεύεις.

ΧΟΡΟΣ

- Ἡ μίχορος Α' καὶ Β' (Μονοφωνία)
Τὸ νεκροὺς σέβεσθ' εὐσεβές.
Τὸ κράτος τῶν κρατούντων πλὴν
εἰς οὐδέν' ἀρμόζει ν' ἀψηφᾶ.
845 Σὲ δ' ὀργὴ φθείρει αὐτογνώμων.

ANTIGONE

ΕΠΩΔΗ

- Ἄκλαυστος, ἄφιλος, ἄνυμφος,
χωρῶ, τάλαινα. Ὁ δρόμος εἶν' ἔτοιμος.
Οὔτε τῆς θείας λαμπάδος τὸ φῶς
θα ἰδῶ ἢ πολυτλήμων πλέον,
850 οὔτε δὲ φίλος στενάζει
τ' ἀδάκρυτά μου πάθη.

ΚΡΕΩΝ (πρὸ ὀλίγου εἰσελθὼν)

- Ῥδὰς καὶ γόους ἐὰν ᾔσαν χρήσιμοι,
πρὸ τοῦ θανάτου, τίς θὰ ἔπαυέ ποτε;
Ἀπάγετέ την τάχιστα, κ' εἰς σκοτεινὸν
855 βυθίσατέ την τάφον, ὡς διέταξα,

(835) Ὅτι ἡ μήτηρ τῆς ἐνυμφεύθη τὸν ὃν ἐγέννησε.

(838) Πρὸς οὓς, τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα.

(840) Τῶν τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀδράστου, ἐξ ὧν προέκυψεν ἡ κατὰ Θεῶν ἐκ-
στρατεία.

(845) Τὴν ἐδικήν τῆς ὀργῆς.

ἔρημον, μόνην, κ' ἀποθάνῃ ἢ νὰ ζῇ
 ὑπὸ τοιαύτην στέγην ὑποχθόνιον.
 Ἄγνοι πρὸς ταύτην οὕτω θενὰ εἵμεθα,
 τῆς δ' ἄνω μετοικίας θενὰ στερηθῇ.

(Ἀποσύρεται.)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

- 860 ὦ τάφε, παστάς σκότους, τὸ αἰφρουργον
 κατόρυγμα, σοῦ βαίνω τὴν φρικτὴν ὁδὸν
 πρὸς τοὺς ἐμοὺς φιλτάτους, οὓς πολυπληθεῖς
 ἡ Περσεφόνη ἐν νεκροῖς ἐδέξατο.
 Ἐγὼ δ' ἐσχάτη πάντων, δυστυχέστατα
 865 κατέρχομαι, πρὶν ἔτι λήξ' ἡ μοῖρά μου.
 Τρέφω δ' ἐλπίδας ὅτι φίλη ἔρχομαι
 πρὸς τὸν πατέρα, προσφιλὴς δὲ καὶ πρὸς σέ,
 ὦ μήτερ, κ' εἰς σέ φίλη, ὦ αὐτάδελφε,
 διότι σᾶς θανόντας, σᾶς ἐκόσμησα
 870 διὰ χειρῶν μου, κ' ἔλουσα, κ' ἐπέχυσα
 χροᾶς ἐπικηδείους· καὶ, Πολύνεικες,
 σ' ἐκήδευσα, καὶ οὕτως ἀνταμείβομαι.
 Οἱ ἔμπρονες πλὴν κρίνουν πῶς σ' ἐτίμησα.
 Οὔτε ἂν ἤμην τέκνων μήτηρ, οὔτε ἂν
 875 ὁ σύζυγός μου ἔκειτο ἀποθανὼν,
 τὴν θέλησιν ἠψήφουν τῶν συμπολιτῶν.
 Λέγω δ' αὐτά, κ' εἰς τίνα νόμον ἀφορῶ;
 Χηρεύσασα, ἄνδρ' ἄλλον θὰ ἐλάμβανον,
 καὶ παῖδας ἄλλους θεν' ἀπέκτων ἐξ αὐτοῦ.
 880 Ἄλλ' ὅταν νεκροὶ κεῖνται μήτηρ καὶ πατήρ,
 ἀδελφὸς ἄλλος δὲν βλαστάνει δι' ἐμέ.
 Κατὰ τὸν νόμον τοῦτον σ' ἐπροτίμησα,

(878) Ἰδ. Ἡρόδ. Γ, 119.

καὶ ἀσεβῆς ἐφάνην εἰς τὸν Κρέοντα,
δεινὰ τολμῶσα, ὦ φιλτάτῃ κεφαλῇ!

885 Καὶ μ' ἀναρπάζει καὶ μὲ φέρει ἄγαμον,
καὶ ὕμεναίου ἄπειρον, χωρὶς ποτὲ
νυμφίον νὰ γνωρίσω ἢ παιδὸς τροφήν
καὶ μόνη, φίλων ἔρημος, ἢ δύσμοιρος,
ἔρχομαι ζῶσα εἰς νεκρῶν κατασκαφάς,

890 τῶν Θεῶν ποῖον παραβᾶσα θέσπισμα;
Πλὴν οἶμοι! τὰς ἐλπίδας τί πρὸς τοὺς Θεοὺς
ἀκόμῃ στρέφω; τί συμμάχους τοὺς ζητῶ,
ἂν εὐσεβοῦσα κτείνωμαι ὡς ἀσεβῆς;
'Αλλ' ἐὰν ταῦτα τοῖς Θεοῖς ἀρέσκωσιν,

895 ἄς πάθ', ὁμολογοῦσα ὅτι ἥμαρτον.
'Εὰν δὲ οὗτοι σφάλλωσι, χειρότερα
ἂφ' ὅσα μ' ἀδικοῦσι δὲν τοῖς εὐχόμεαι.

(Προχωρεῖ ὁ Κρέων.)

ΧΟΡΟΣ (Πγεμῶν)

Τῶν ἰδίων ἀνέμων εἰσέτι ῥιπαὶ
μετὰ βίας κινουῦσιν αὐτῆς τὴν ψυχήν.

ΚΡΕΩΝ

900 Διὰ τοῦτο, αὐτοὶ οἱ βραδεῖς ἰδηγοὶ
στεναγμῶν καὶ δακρύων θὰ λάβουν μισθόν.

ANTIGONE

Τῆς στιγμῆς τοῦ θανάτου, φεῦ! γείτων ἐστὶν
οὗτος ὁ λόγος.

ΚΡΕΩΝ

Μὴ θάρρει, μηδ' ἐλπίζε ὅτι εὐθὺς
905 δὲν θὰ λάβωσι κῦρος οἱ λόγοι αὐτοί.

ANTIGONE

ὦ πάτριον ἄστυ τῆς γῆς τῶν Θεῶν,

καὶ πατρώοι Θεοί,
 ἰδοὺ ἄγομαι, οὔτε μοὶ μένουν στιγμαί.
 Τῶν Θηβῶν ἡγεμόνες, ἰδέτε μ' ἐδῶ,
 910 τὴν ἐσχάτην λοιπὴν βασιλίδα ὑμῶν,
 ποῖα πάσχω δεινὰ κ' ὑπὸ ποίων ἀνδρῶν,
 τὰ σεβάσματα ὡς σεβασθεῖσα!

ΧΟΡΟΣ

Ἡμίχορος Α'

ΣΤΡΟΦΗ Α'

Τοῦ φωτὸς ἐστερήθη τ' οὐρανίου
 εἰς αὐλὰς χαλκοδέτους καὶ ἡ Δανάη πρὶν,
 915 καὶ κατεκλείσθη κρυπτῇ
 ἐν τυμβωρύκτῳ θαλάμῳ.
 Εὐγενὴς δὲ κ' ἐκείνη ἦν, ὦ παῖ, παῖ!
 καὶ σπορὰν ἐταμίευε χρυσόρρυτον Θεοῦ.
 Δεινὴ ὅμως ὑπάρχει ἡ ἰσχὺς ἡ μοιραία.
 920 Οὐτ' ὄμβρος, οὔτε πόλεμος,
 ἢ πύργος, ἢ ἀλίχτυπα
 τὴν διαφεύγουν μαῦρα πλοῖα.

Ἡμίχορος Β'

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α'

Ὁ τοῦ Δρύαντος παῖς, ὁ Ἡδωνῶν
 βασιλεὺς ὁ δξύθυμος, ὑπὸ τῆς
 925 Βάκχου ὀργῆς τῆς φρικτῆς

(914) Ὄταν ὁ Ἀκρίσιος ἐνέκλεισε τὴν θυγατέρα τοῦ Δανάην εἰς ὑπόγειον φυλακὴν ἐπίχαλκον, ὡς ἦσαν τὰ ἀρχαῖα οἰκοδομήματα τῶν θησαυρῶν.

(918) Διότι ὡς χρυσὸς κατήλθε πρὸς αὐτὴν ὁ Ζεὺς.

(923) Λυκοῦργος, βασιλεὺς τῆς Θράκης, περιεφρόνει τὸν Διόνυσον, καὶ ἠνώχλει τὰς Μαινάδας. Ἐν μάχῃ δὲ φεύγων, καὶ περιπλκκείς εἰς κλῆμα, συνελήφθη καὶ κατεκλείσθη εἰς ἄντρον, ὅπου ἀπέθχεν ὑπὸ λιμοῦ. Ἰδ. καὶ Ὀμ. Ἰλ. Ζ, 140.

λίθων δεσμοῖς ἐνεδέθη.

Οὕτως ἐκ τῆς μανίας φιλορρόει φλέγουσα
θεία ὀργή· ἔγνω δ' αὐτὴν ὁ ἐμμανῶς
τὸν Βάκχον προσβαλὼν τῇ ἀναιδεῖ γλώσση,
930 καὶ τὰς ἐνθέους ἐνοχλῶν
γυναῖκας, καὶ τὸ θεῖον πῦρ,
κ' ὀργίζων τὰς φιλαύλους Μούσας.

Ἡμίχορος Α'

ΣΤΡΟΦΗ Β'

Εἰς τῶν πλωτῶν Κυανέων τὴν δίδυμον θάλασσαν,
πρὸς Βοσπόρου ἀκτὰς καὶ τὸν Θράκιον Σαλμυδησὸν,
935 ὁ Ἄρης ἐκεῖ ὁ Πολιεὺς κ' εἰς τοὺς δύο Φινεΐδας
εἶδε τὸ χαῖνον ἔλκος, ἀγρίας συζύγου κακουργίαν,
τοὺς κύκλους τῶν ὀμμάτων ἐξορυξάσης,
ἄνευ λόγχης, δι' αἵμοχαρῶν δὲ
χειρῶν ἀπλῶς, καὶ ἀκμαῖς ἀτράκτων.

Ἡμίχορος Α' καὶ Β' (Μονοφωνία)

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β'

940 Κατατηρόμενοι δὲ οἱ πανάθλιοι, ἔκλαιον
τ' ἄθλια πάθη μητρὸς, ἧς κακόνυμφος ἦσαν γόνος.
Ἄλλ' ἦτον αὐτὴ ἀρχεγόνων Ἐρεχθιδῶν σπέρμα.¹

(927) Ἐκ τῆς μανίας προκύπτει· ἡ μανία ἐπισύρει.

(933) Κυάνεαι, αἱ κατὰ τὴν ἔξοδον τοῦ Βοσπόρου νῆσοι· αἵτινες ἐνομίζοντο ὅτι ἔπλεον.

(934) Σαλμυδησὸς, ἡ ἐχθρόξενος λεγομένη, πόλις καὶ χώρα Θρακικὴ εἰς τὸν Εὐξείνιον.

(935) Ὁ Ἄρης ἦν ὁ Πολιοῦχος τῆς Θράκης.

(936) Ὁ Φινεὺς, ἐκ Κλεοπάτρας τῆς θυγατρὸς τοῦ Βορέως καὶ τῆς νύμφης Ὠρειθείας, εἶχε δύο υἱοὺς, οὓς ἡ μητρὶς αὐτῶν κατέκλεισεν εἰς ὑπογείους φυλακὰς καὶ ἐτύφλωσε.

¹ Ἡ Ἀντιγόνη ἀπάγεται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τοῦ Κρέοντος. Ὁ δὲ Χορὸς, εἰς ἐν συσπειρούμενος, θεωρεῖ αὐτήν.

- Ταύτην δ' αἰ θύελλ' αἰ πατρῷαι εἰς ἔρημα
 ἔθρεψαν ἄντρα, ἐπ' ὀρθοστάτου ὄρους
 945 τὴν ἀνεμόπουν Βορεάδα·
 Κ' ἐπ' ἐκείνην ὅμως μακραίωνες ἤλθον μοῖραι, ὦ παῖ!¹

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ (ὑπὸ ΠΑΙΔΟΣ ὁδηγούμενος)

Θηβῶν πρεσβύται, ὁδὸν ἤλθομεν κοινὴν
 οἱ δύο, ἐνὸς βλέποντος. Εἰς τοὺς τυφλοὺς
 ἀδύνατος ἢ ἀνοδήγητος ὁδός.

ΚΡΕΩΝ

- 950 ὦ γέρων Τειρεσία, τί νεώτερον ;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

Εὐθὺς σοὶ λέγω. Πείθου δ' εἰς τὸν μάντιν σύ.

ΚΡΕΩΝ

Δὲν ἀπеспάσθην πώποτε τῆς γνώμης σου.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

Δι' ὃ ἡ πόλις ὑπὸ σέ ὀρθοπλοεῖ.

ΚΡΕΩΝ

Λαβὼν ὀφέλη παρὰ σοῦ ὁμολογῶ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

- 955 Ἡ τύχη σου νῦν βαίνει ἐπ' ἀκμῆς ξυροῦ.

ΚΡΕΩΝ

Τί λέγεις; φρίττω, γηραιέ, τὸ στόμα σου.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

Τῆς ἐμῆς τέχνης τὰ σημεῖα ἄκουσον.
 Εἰς τὸν ὀρνιθοσκόπον θρόνον καθεσθείς,
 λιμέν' ἀρχαῖον πάντων μοι τῶν οἰωνῶν,

(945) Θυγατέρα τοῦ Βορέως.

(946) Ἐπῆλθον κατ' αὐτῆς αἰ ἀθάνατοι μοῖραι.

¹ Ἐν ᾧ ὁ Χορὸς στρέφεται ὅλος πρὸς τὸ μέρος δι' οὗ ἐξάγεται ἡ Ἀντιγόνη, εἰσέρχεται ἀπαρκτηρήτως ἐκ τοῦ ἐτέρου ὁ Τειρεσίας, ὁδηγούμενος ὑπὸ παιδός.

- 960 φωνὴν ἀκούω τῶν ὀρνέων ἄγνωστον,
 κλαγγὴν ἀγρίαν, ἄσμα βαρβαρόφθογον·
 διὰ χηλῶν φονίων πῶς σπαράττονται
 ὁ τῶν πτερύγων μοι προδίδει θόρυβος.
 Τὰ ἱερεῖα ἐρευνῶ περίφοβος
- 965 εἰς τῶν βωμῶν τὰς φλόγας. Εἰς τὰ θύματα
 ὁ Ἥφαιστος δὲν λάμπει, καὶ εἰς τὴν σποδὸν
 ἀτμὶς ἐκ τῶν μηρίων τήκεται ὑγρὰ,
 καὶ πτύει καὶ καπνίζει, καὶ μετέωροι
 πανταχοῦ σπεύρονται χολαί· τὸ λίπος δὲ
- 970 ῥευστὸν σταλάζει, τοὺς μηροὺς ἀπογυμνοῦν.
 Τοιαῦτ' ἀπὸ τὸν παῖδα τοῦτον ἔμαθον,
 κακῶν ὀργίων κάκιστα μαντεύματα.
 Ἐγὼ τοὺς ἄλλους, ἐμὲ δ' οὗτος ὁδηγεῖ.
 Νοσεῖ δ' ἡ πόλις ταῦτα ἐξ αἰτίας σῆς·
- 975 διότι πλήρεις καὶ βωμοὶ κ' ἐσχάrai μας
 ἀπὸ ὀρνέων καὶ κυνῶν σπαράγματα
 τοῦ νεκροῦ εἶναι τέκνου τοῦ Οἰδίποδος·
 δι' ὃ θυσίας, οὐδ' εὐχάς μας δέχονται
 οἱ Θεοὶ πλέον, οὐδὲ φλόγας τῶν μηρῶν,
- 980 οὐδ' αἰσιόν τι τὰ πτηνὰ κλαγγάζουσι,
 γευθέντα λίπους ἀνδροφθόρου αἵματος.
 Αὐτὰ, ὦ τέκνον, σκέφθητι· ὅτι κοινὸν
 εἰς τοὺς ἀνθρώπους εἶναι ν' ἁμαρτάνωσιν·
 ὁ δ' ἁμαρτήσας, ἄφρων οὐδὲ ἄβουλος
- 985 ἀνὴρ δὲν εἶναι, ὅστις εἰς κακὸν πεσὼν
 τὸ θεραπεύει, οὐδὲ εἶν' ἀκίνητος.
 Σκαιότης δὲ καλεῖται ἡ αὐθάδεια.
 Ἄλλ' ἄφες τὸν θανόντα, καὶ μὴ κέντα τον.
 Νὰ μετακτείνῃς τὸν νεκρὸν, τί καύχημα;

990 Πρὸς τὸ καλὸν σου ὁμιλῶ. Εἶναι γλυκὺ
ν' ἀκούῃ τὰ ὀρθὰ τις ὅταν ὠφελοῦν.

ΚΡΕΩΝ

ὦ γέρων, ὅλοι ὡς τοξόται πρὸς σκοπὸν
τοξεύετ' ἐμὲ μόνον, οὐδὲ ἄγευστος
τῆς μαντικῆς σας μένω. Ναί, τὸ γένος σας

995 ἀνέκαθεν μ' ἐπώλει καὶ μ' ἐπρόδιδε.

Κερδαίνετε, πωλεῖτε τὸν ἐκ Σάρδεων
ἤλεκτρον, ἂν ποθῆτε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν
χρυσὸν, ἐκεῖνον ὅμως δὲν θὰ θάψετε,
οὐδ' ἂν βοράν των τοῦ Διὸς οἱ ἀετοὶ

1000 σάρκας του φέρουν εἰς τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ.

Ναί, οὐδὲ τοῦτο φοβηθεὶς τὸ μίasma,
θ' ἀφήσω νὰ τὸν θάψουν, ὅτι ἄνθρωπος
οὐδεὶς ἰσχύει νὰ μιάνῃ τοὺς Θεούς.

Πίπτουν, ὦ γέρων Τειρεσία, κ' οἱ πολὺ

1005 δεινοὶ αἰσχίστην πτῶσιν, ἂν αὐτοὶ αἰσχροὺς
τοῦ κέρδους χάριν λόγους καλλωπίζωσι.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

Φεῦ!

Κάνεις ἡξεύρει ἄρα, ἢ ἐκφράζεται. . . .

ΚΡΕΩΝ

Τί πράγμα; Ποῖον λόγον λέγεις πάγγνωστον;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

1010 Ὅτι τῶν πλούτων μέγιστος ἡ φρόνησις.

ΚΡΕΩΝ

Καθὼς ἡ ἀφροσύνη, μέγιστον κακόν.

(993) Εἶχεν ἀπολέσει καὶ ἕτερον υἱόν, τὸν Μενεχέα, κατὰ μαντείαν τοῦ Τειρεσίου.

(997) Ἡλεκτρον, πιθανῶς τὸ μίγμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

Ὑπὸ τῆς νόσου ταύτης σὺ κατέχεσαι.

ΚΡΕΩΝ

Τὸν μάντιν ν' ἀνθυβρίσω δὲν ἐπιθυμῶ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

Μ' ὑβρίζεις, λέγων πῶς ψευδῇ ἐμάντευσα.

ΚΡΕΩΝ

1015 Φιλάργυρός τις ἡ φυλὴ τῶν μάντεων.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

Ἡ τῶν τυράννων δ' αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ.

ΚΡΕΩΝ

Ἡξεύρεις ὅτ' εἰς βασιλέα ὁμιλεῖς;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

Ναί. Δι' ἐμοῦ τὴν πόλιν σώσας ἔλαβες.

ΚΡΕΩΝ

Σοφὸς μὲν εἶσαι μάντις, πλὴν καὶ ἄδικος.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

1020 Θὰ μ' ἀναγκάσης νὰ σ' εἰπῶ τ' ἀπόρρητα.

ΚΡΕΩΝ

Εἰπέ, πλὴν, λέγων, μὴ τὸ κέρδος θήρευε.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

Πρὸς κέρδος ὅτι ὁμιλῶ σοὶ φαίνομαι;

ΚΡΕΩΝ

Δὲν θ' ἀπατήσης, ἥξευρε, τὴν φρένα μου.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

1025 Καὶ σὺ ἐπίσης ἥξευρε, ὅτι πολλοὺς
τροχοὺς ἡλίου ἐπαλλήλους πρὶν ἰδῆς,
ἓνα τῶν σῶν, καὶ σπλάγχνον ἐκ τῶν σπλάγχνων σου,
πικρὸν θὰ δώσης τῶν νεκρῶν ἀντάλλαγμα,
ὧν τὸν μὲν, κάτω ἐκ τῶν ἄνωθεν βαλὼν,

- εἰς τάφον, ζῶντ', ἀτίμως τὸν κατώχισας·
 1030 τὸν δ' ἄλλον, κτῆμα τῶν Θεῶν τῶν ὑπὸ γῆν,
 τιμῶν φυλάττεις ἅμοιρον, ἀκήδευτον,
 καὶ οὕτως ὅσα οὐδ' εἰς σέ ἀνήκουσιν
 οὐδ' εἰς Θεοὺς τοὺς ἄνω, παρεβίασας.
 Αὐτῶν ὑστεροφθόροι ἐκδικήτριάι
 1035 αἱ τοῦ Ταρτάρου Ἑριννῦς καὶ τῶν Θεῶν,
 μὲ τὰς ἰδίας σ' ἐνεδρεύουν συμφοράς.
 Ἴδὲ καὶ ταῦτ' ἂν λέγω ἀργυρώνητος.
 Ὁ οἶκός σου ταχέως θέλει πληρωθῇ
 κραυγῶν ἀνδρείων, γυναικείων κοπετῶν·
 1040 ἐχθραὶ δὲ ὅλ' αἱ πόλεις θ' ἀναστατωθοῦν,
 ὅσας μὲ σάρκας κύνες κατεμόλυνον,
 ἢ ὄρνεις, ἢ θηρία, τὴν ἀνόσιον
 ὁσμὴν εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν φέροντα.
 Τοιαῦτα βέλη, ἐπειδὴ μ' ἐπίκρανας,
 1045 πικρὰ ἀφῆκα κατὰ τῆς καρδίας σου,
 καὶ δὲν θὰ φύγῃς τὴν δριμεῖάν των πληγὴν.
 Φέρε με, τέκνον, εἰς τὸν οἶκον, τὸν θυμὸν
 ἔν' ἀφῇ οὗτος εἰς τοὺς νεωτέρους του,
 καὶ μάθῃ γλῶσσαν ἥσυχον νὰ κυβερνᾷ,
 1050 καὶ νοῦν τῶν νῦν φρενῶν του φρονιμώτερον.¹

ΧΟΡΟΣ (Ἑγεμῶν)

Ἀπῆλθεν, ἀναξ, δεινὰ λέγων ὁ ἀνὴρ.
 Ἠξεύρω δὲ, ἀφ' οὔτου τρίχα πολιὰν
 ἀντὶ τῆς κόμης τῆς μελαίνης ἤλλαξα,
 ὅτι ποτέ του ψεύδῃ δὲν προσηύτευσε.

ΚΡΕΩΝ

1055 Κ' ἐγὼ ἡξεύρω, καὶ ταραττομαι τὸν νοῦν.

¹ Ἀπέρχεται.

Δειλὸν τὸ νὰ ἐνδώσω. Ἄν δ' ἀντισταθῶ,
δεινὴ φοβοῦμαι βλάβη μὴ πατάξῃ μας.

ΧΟΡΟΣ (Ἑγεμῶν)

Φρόνησις πρέπει, Κρέων, Μενεκέως παῖ!

ΚΡΕΩΝ

Τί δὲ νὰ πράξω πρέπει; Λέγε, πείθομαι.

ΧΟΡΟΣ (Ἑγεμῶν)

1060 Ἐλθὼν, τὴν κόρην ἄφες τοῦ ὀρύγματος,
καὶ κτίσον τάφον εἰς τὸν κείμενον νεκρόν.

ΚΡΕΩΝ

Αὐτὰ ἐγκρίνεις; Νὰ ἐνδώσω παραινεῖς;

ΧΟΡΟΣ (Ἑγεμῶν)

ὦ ἀναξ, ὅσον τάχιστα. Ταχύποδες
ἔρχοντ' αἱ θεῖαι βλάβαι εἰς τοὺς ἄφρονας.

ΚΡΕΩΝ

1065 Φεῦ! θὰ τὸ πράξω μὲ καρδίαν ἄκουσαν.
Ἄλλ' ἡ ἀνάγκη εἶν' ἀκαταμάχητος.

ΧΟΡΟΣ (Ἑγεμῶν)

Ἀπελθε, πράξον, μὴ μεταμελήθητι.

ΚΡΕΩΝ

Ὑπάγω, σπεύδω. Τρέξατε, θεράποντες,
παρόντες καὶ ἀπόντες, καὶ προφθάσατε

1070 μ' ἀξίνας εἰς τὸν τόπον τὸν ἐπιφανῆ.
Ἐγὼ δ', ἀφ' οὗ τὴν γνώμην οὕτως ἤλλαξα,
αὐτὸς ὁ δέσας θὰ τὴν λύσω προσελθὼν.
Φοβοῦμαι μ' εἶναι ἄριστον ἐν τῇ ζωῇ
τοὺς καθεστῶτας νόμους νὰ σεβώμεθα.¹

¹ Ἀπέρχεται μετὰ τῶν ὁπαδῶν του.

[ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΡΑΓΚΑΒΗ — Τόμ. Ε']

ΧΟΡΟΣ

Ἑμίχορος Α' καὶ Β'

ΣΤΡΟΦΗ Α'

- 1075 Πολυώνυμε, χάρμα νύμφης τῆς Καδμείας,
καὶ τοῦ βαρυβρόντου Διὸς υἱέ,
Θεὲ τῆς λαμπρᾶς Ἰταλίας,
ὁ ἐν κόλποις τῆς Ἐλευσινίας Δηοῦς κοινῶς κυβερνῶν, Βακχεῦ,
Βακχεῦ, Βακχῶν τὴν πόλιν κατοικῶν
1080 Θήβαν, τὰ Ἰσμηνοῦ κάθυγρα ρεῖθρα,
σποράν δὲ δράκοντος ἀγρίου.

Ἑμίχορος Α' καὶ Β' (Μονοφωνία)

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α'

- Σὲ δ' ἐκ πέτρας διλόφου λάμψις οὐρανία βλέπει,
ἔπου νύμφαι Κορύκειαι Βακχίδες βαίνουσι
καὶ ρεῦμα τὸ Καστάλιον,
1085 κ' αἱ κισσοφόροι Νισαῖαι ῥάχεις πέμπουσι
(Πάντες)
ψαλμὸν ἔνθεον τῶν εὐαζόντων,
ὥς κ' ἡ χλωρὰ πολυστάφυλος ὄχθη, ὅποταν
ἐπισκοπῆς, Θεὲ, τὰς Θήβας.

Ἑμίχορος Α'

Εὐοὶ Βάκχε!

- (1075) Τῆς Σεμέλης.
(1077) Διότι πολυάμπελος ἡ Ἰταλία.
(1078) Δηῶ ἡ Δήμητρα. Κόλποι δὲ αἱ εὐφοροὶ πεδιάδες.
(1079) Βακχεῦ, ἐπίθετον τοῦ Βάκχου.
(1080) Ἰσμηνὸς, ποταμὸς τῶν Θηβῶν.
(1081) Ὅπου ἐπὶ Κάδμου ἐφύησαν οἱ σπαρτοί.
(1082) Τοῦ Παρνασσοῦ.
(1083) Κορύκειον, ἄντρον ἐν Παρνασσῷ.
(1085) Ὑποτίθεται ὅτι εἶναι ὄρος ἐν Εὐβοίᾳ.
(1086) Τῶν εὐοὶ ψαλλόντων.

Ἡμίχορος Β'

1090 Τὴν πόλιν ἡμῶν ὑπὲρ πᾶσαν πόλιν τιμᾶς,¹
 μετὰ τῆς κεραυνοτόκου μητρός.¹
 Νῦν δ' ὅτε νόσος πάνδημος αὐτὴν
 καὶ βιαία ἐνοχλῇ,
 1095 ὑπέρβα¹ καθαρῶ ποδὶ τὸν Παρνασσὸν
 ἢ τὰ στενάζοντα πελάγη.

Ἡμίχορος Α'

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β'

Ἰὼ χορηγὲ πῦρ πνεόντων ἄστρον,
 ψαλμῶν νυκτικῶν ἐπίσκοπε,²
 παῖ, τοῦ Διὸς γόνε,² μετὰ τῶν Ναξίων σου
 περιπόλων δράμε (ἐλθὲ, ἐλθὲ, ἐλθὲ),
 1100 αἱ πάννουχοι, ἐμμανεῖς, ἄγουσι χοροὺς
 ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ Ἰάκχου.²

ΑΓΓΕΛΟΣ (ἐρχόμενος)

Πάροικοι Κάδμου, καὶ Ἀμφίονος ἀστοὶ,
 δὲν θέλ' ὁποῖαν δῆποτε ζωὴν ἀνδρὸς
 ποτὲ ἢ μακαρίσει ἢ καταμεμφθῇ,
 1105 διότ' ἢ Τύχῃ ἀνατρέπ' ἢ ἀνορθοῖ
 τὸν εὐτυχοῦντα ἢ τὸν δυστυχήσαντα,
 καὶ οὐδεὶς μάντις τοῦ ἰδίου μέλλοντος.
 Ἦτον ὁ Κρέων ζηλωτὸς, φρονῶ, ποτὲ,
 ἀπ' ἐχθρῶν σώσας τὴν Καδμείαν ταύτην γῆν,

¹ Συγχρόνως Ἡμίχ. α' «Εὐοὶ Βάκχε!»

² Συγχρ. Ἡμίχ. β' «Εὐοὶ Βάκχε!»

(1091) Τῆς Σεμέλης, ἣτις ἔτεκεν ἐν κεραυνοῖς, ὅταν προσῆλθεν ὁ Ζεὺς εἰς αὐτήν.

(1096) Βάκχος χορηγὸς τῶν ἄστρον, ἢ ἴσως διὰ τὰς νυκτερινὰς θαυδουχίας τῶν φυλετῶν αὐτοῦ.

(1098) Ἐν Νάξῳ ἐνομφεύθη ὁ Βάκχος τὴν Ἀριάδνην, καὶ ἐτιμᾶτο ἰδίως.

(1101) Ἰακχοί, ἐπωνύμιον ἢ ἄλλος σχηματισμὸς τοῦ Βάκχου.

1110 τῆς χώρας μοναρχίαν παντελῇ λαβὼν,
καὶ τῶν υἱῶν του βλέπων θάλλοντας βλαστούς.
Πλὴν τώρα πάντα ὥχοντο. Τὰς ἡδονὰς
ὅστις ἂν εἶδε μαραινείσας τῆς ζωῆς,
τοῦτον οὐ ζῶντα, ἔμψυχον καλῶ νεκρόν.

1115 Πλούτει κατ' οἶκον ὅσον θέλεις, δύναμιν
τυράννου ἔχε· ἂν ἐλλείπη δ' ἡ χαρὰ,
τὰ λοιπὰ ὅλα δι' ἀπλὴν σκιὰν καπνοῦ
δὲν ἀγοράζω πρὸς ἀνθρώπου ἡδονήν.

ΧΟΡΟΣ

Τῶν βασιλέων νέαν φέρεις συμφοράν;

ΑΓΓΕΛΟΣ

1120 Ἀπέθανον, κ' οἱ ζῶντες εἰσὶν αἵτιοι.

ΧΟΡΟΣ

Τίς ὁ φονεύσας, λέγε, τίς ὁ φονευθείς;¹

ΑΓΓΕΛΟΣ

Μ' αὐτόχειρα ὁ Αἴμων ἔπεσε πληγὴν.

ΧΟΡΟΣ

Τῆς τοῦ πατρὸς του, ἢ τῆς ἑαυτοῦ χειρός;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Αὐτὸς αὐτόχειρ, κατὰ τοῦ πατρὸς λυσσῶν.

ΧΟΡΟΣ

1125 ὦ μάντι, λόγον πόσον εἶπας ἀληθῆ!

ΑΓΓΕΛΟΣ

Αὐτὰ τοιαῦτα. Νὰ ἰδῶμεν τὰ λοιπά.²

ΧΟΡΟΣ

Τὴν Εὐρυδίκτην βλέπω, τὴν ταλαίπωρον

¹ Ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ φαίνεται ἡ Εὐρυδίκτη.

² Εἰσέρχεται ἡ Εὐρυδίκτη μετὰ γυναικῶν.

τοῦ Κρέοντος γυναῖκα. Ἐκ τῶν οἴκων της
ἤ τι μαθοῦσα, ἢ τυχαίως ἔρχεται.

ΕΥΡΥΔΙΚΗ

- 1130 ὦ συμπολίται, λόγον ἤκουσά τινα,
ὅτ' ἐξηρχόμην, ἱκετήριον εὐχὴν
εἰς τῆς Παλλάδος νὰ προσφέρω τὸν ναόν.
Τὰ κλειῖθρα ἤμην λύουσα τῆς πύλης μου,
ὁπότε φήμη τῆς κατ' οἶκον συμφορᾶς
1135 τὰ ὦτά μου προσβάλλει. Εἰς τῶν γυναικῶν
τὰς χεῖρας τότε ἑρρίφθην ὡς ἀπόπληκτος.
Ἄλλὰ τίς ἦν ἡ φήμη; τίς; εἰπέτε μοι.
Θὰ τὴν ἀκούσω, οὐχὶ ἄπειρος κακῶν.

ΑΓΓΕΛΟΣ

- Παρὼν ὑπῆρχον, ὦ φιλτάτη δέσποινα,
1140 καὶ δὲν θὰ παραλείψω ἀληθὲς οὐδέν.
Πρὸς τί ἀμβλύνων τὴν πληγὴν, νὰ ἐλεγχθῶ
ψευσθεῖς; Ὅρθ' εἶναι πάντοτ' ἡ ἀλήθεια.
Παρηκολούθουν ὁδηγῶν τὸν ἄνδρα σου
ἐπὶ τὸν λόφον, ὅπου ἦτο τὸ οἰκτρὸν
1145 τοῦ Πολυνείκου σῶμα, κυνοσπάρακτον.
Αὐτὸν, — τὴν Ἐνοδίαν καὶ τὸν Πλούτωνα
προσευχηθέντες ν' ἀφεθῶσι τῆς ὀργῆς, —
ἀγνώως δὲ λούσαντές τον, κατεκαύσαμεν
εἰς χλωροὺς κλάδους ὅ, τι ἔμενεν αὐτοῦ.
1150 καὶ ὀρθοστάτην τύμβον ἐξ οἰκείας γῆς
χώσαντες, πάλιν πρὸς τὸν ὑποχθόνιον
λιθόστρωτον τῆς κόρης ἤλθομεν παστόν.
Φωνὴν δ' ὀξέων κοπετῶν ἀκούσας τις
μακρόθεν ἦδ', εἰς βόθρον τὸν ἀκήδευτον,

(1146) Τὴν Περσεφόνην ἢ Ἐκάτην, ἣτις ἐτιμᾶτο ἐν ταῖς ὁδοῖς.

- 1155 εἰς τὸν δεσπότην Κρέοντα τὴν ἡγγείλεν.
 Αὐτὸν δὲ περιπνέει ἄναρθρος βοή
 ὥς σπεύδει βαίνων· καὶ θρηνώδη στεναγμὸν
 ἀφῆκε λέγων· «ὦ ἐγὼ ταλαίπωρος!
 Ἄρα μαντεύω; ἄρα δυστυχέστατον
 1160 τῶν πρώην δρόμων δρόμον βαίνω σήμερον;
 Φωνὴ τοῦ τέκνου μὲ προσβάλλει, φύλακες·
 τρέξατ' εὐθέως, πρὸς τὸν τάφον σπεύσατε,
 τὴν θύραν τοῦ ἰδέτε τὴν λιθοπαγῇ.
 Ἰδέτ' ἐκ τοῦ στομίου ἂν τοῦ Αἰμῶνος
 1165 φωνὴ ἠκούσθη. Μ' ἀπατῶσιν οἱ Θεοί;»
 Τοιαῦτα τεθλιμμένος ὁ δεσπότης μας
 μᾶς διατάττει· κ' εἰς τοῦ τύμβου τὸν μυχόν,
 τὴν μὲν εἰς βρόχον τῆς στρεπτῆς σινδόνης τῆς
 ἐκ τοῦ αὐχένος κρεμαμένην εἶδαμεν,
 1170 τὸν δ' ἐκ τῆς μέσης ταύτην περιπτύσσοντα,
 καὶ κλαίοντα τὴν κλίνην τῆς τὴν νεκρικὴν,
 τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς τοῦ καὶ τὸν γάμον τοῦ.
 Ὡς δὲ τὸν εἶδεν, ἀνοιμῶξας γοερῶς,
 πρὸς αὐτὸν ἦλθε, μετὰ θρήνων τὸν καλεῖ·
 1175 «Ταλαίπωρε, ὅποιον ἔργον ἔπραξας;
 ἢ συμφορὰ τὸν νοῦν σου πῶς διέφθειρε;
 Ἐξελθε, τέκνον· σ' ἰκετεύω ἐκ ψυχῆς.»
 Ὁ δὲ υἱὸς τὸν εἶδε μ' ὄμμα ἄγριον,
 τὸ πρόσωπόν τοῦ πτύει, καὶ ἐν σιωπῇ
 1180 τὸ δίστομόν τοῦ ξίφος ἀνασπᾷ. Φυγὴν
 πλὴν τὸν πατέρα ἔσωσεν. Ὁ δ' ἄθλιος,
 καθ' ἑαυτοῦ θυμοῦται, καὶ τὴν μάχαιραν
 εἰς μέσον πῆγει τὸ πλευρὸν, καὶ μ' ἀσθενῇ
 ἀγκῶνα, νοῶν ἔτι, σφίγγει τὴν νεκράν,

185 καὶ πνευστιῶν ἐκβάλλει φύσημα ὄξυ,
καὶ βάφει μ' αἷμα τὴν λευκὴν τῆς παρειᾶν,
εἰς τὰς ἀγκάλας πίπτει τῆς νεκρᾶς νεκρὸς,
οἰκτρὸς νυμφίος εἰς τοῦ ἄδου τὸν παστὸν,
εἰς τοὺς ἀνθρώπους κείμενος παράδειγμα,
190 ἡ ἀβουλία ὅτι μέγιστον κακόν.¹

ΧΟΡΟΣ

Τί τοῦτο λέγεις; Πῶς ἐξῆλθεν ἡ γυνή,
πρὶν καλὸν λόγον ἢ κακὸν τινα εἰπῇ;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Μ' ἐκπλήττει τοῦτο. Ἄλλ' ἐλπίζω τοῦ υἱοῦ
ὥς ἤκουσε τὸ πάθος, πῶς ἀπέφυγε
1195 τοὺς δημοσίους θρήνους, ἐπιστρέψασα
νὰ συμπενθήσῃ μὲ τὰς θεραπαίνας τῆς.
Δὲν εἶναι ἄφρων, ἄτοπον νὰ πράξῃ τι.

ΧΟΡΟΣ

Ἴσως· κ' ἡ ἄκρα ἔμως σιωπὴ κακὸν
μοὶ φαίνεται, ὥς εἶναι κ' ἡ πολλὴ βοή.

ΑΓΓΕΛΟΣ

1200 Ἄλλ' ἄς ἰδῶμεν, μήπως τί παράφορον
ἡ τεθλιμμένη μελετᾷ καρδία τῆς.
Ἄς ἔμβωμεν ἡσύχως. Εἶναι ἀληθές·
κακὸν ἀγγέλλει καὶ ἡ ἄκρα σιωπή.

ΧΟΡΟΣ

Ἡ μίχορος Α' καὶ Β' (Μονοφωνία)²

Ἄλλ' ἔρχετ', ἰδοὺ, ὁ ἀναξ αὐτὸς,
1205 εἰς τὰς χεῖρας ἐπίσημον μνηῖμα κρατῶν.

¹ Ἡ Εὐρυδίκη ἐξέρχεται.

² Εἰσέρχεται ὁ Κρέων μετ' ὀπαδῶν φέρων μετ' αὐτῶν τὸ σῶμα τοῦ Ἀἴμωνος.
(1205) Τὸ σῶμα.

Ἐξ ἰδίων, οὐχὶ ὑπὸ ξένων βλαβεῖς,
νά εἰπῶ ἄν μοι δίδοται τοῦτο.

ΚΡΕΩΝ

ᾠ φεῦ! φρενῶν ἀφρόνων ἀμαρτήματα!
θανατηφόρα δεινὰ,
1210 ὦ φόνους βλέποντες

καὶ θανάτους ἐμφυλίων σφαγῶν!

ᾠ! φεῦ τῶν ἐμῶν ἀφρόνων βουλῶν!

ᾠ! νέος, υἱέ, ἀκαίρως ἀπῆλθες θανὼν,
αἶ αἶ αἶ αἶ!

1215 ἀβούλων ἐμῶν, οὐχὶ σῶν φρενῶν πεσῶν σφάγιον.

ΧΟΡΟΣ

Ἦμίχορος Α' καὶ Β' (Μονοφωνία)

Τὸ δίκαιον ἐξώρας, φεῦ! ἐγνώρισας.

ΚΡΕΩΝ

Οὐαὶ

τῆς δυστυχίας! Οὕτως ἔχει. Πλὴν Θεὸς
ἐγκείμενός μοι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν βαρὺς,
1220 μ' ἔπεισεν, εἰς ἀγρίας ρίψας με ὁδοὺς,
καταπατῶν καὶ φθείρων πᾶσάν μου χαράν.
Φεῦ φεῦ, πόνοι τῶν θνητῶν δύσπονοι!

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ

ᾠ δέσποτ', ἄλλας συμφορὰς μὲν κέκτησαι,
προσμένεις δ' ἄλλας· εἰς ἀγκάλας σου τὰς μὲν,
1225 τὰς δ' ἐν ὀλίγῳ εἰς τὸν οἶκον θά ἰδῇς.

ΚΡΕΩΝ

Κακὸν ὑπάρχει μεῖζον τούτων τῶν κακῶν;

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ

Ἀπέθαν' ἡ γυνή σου, μήτηρ τοῦ νεκροῦ,
ἡ δυστυχῆς, μ' εἰσέτι χαίνουσαν πληγὴν.

ΚΡΕΩΝ

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α'

Φεῦ, φεῦ!

1230 Ἀχόρταγε ὦ τοῦ ἄδου λιμήν,
πρὸς τί μ' ἀπολεῖς. ὦ κακάγγελτα
εἰπὼν μοι δεινὰ, τί λόγον λαλεῖς;
Αἶ αἶ! θνήσκοντα καταπέκτεινας.
Τί λέγεις; καὶ τί ἀγγέλλεις καινόν;

1235 Αἶ αἶ αἶ αἶ!
σφαγὴν γυναικὸς
συμβᾶσαν, ἐμοὶ δεινὸν ὄλεθρον.

ΧΟΡΟΣ

Ἡ μίχρος Α' καὶ Β' (Μονοφωνία)

Ἐκεῖ, ἰδοὺ την. Δὲν ἀπέμεινεν ἐντός.¹

ΚΡΕΩΝ

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β'

Οὐαί.

1240 Δεύτερον τοῦτο βλέπ' ὁ ἄθλιος κακόν!
Τίς ἔσσετ' ἐμοῦ ἡ τύχη λοιπόν;
Ἐν ᾧ τὸ τέκνον ἔχω εἰς τὰς χεῖράς μου
ὁ τάλας, νεκρὸν προσβλέπω κ' ἕτερον.
Φεῦ φεῦ δυστυχοῦς μητρός! φεῦ υἱοῦ!

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ

1245 Εἰς τὸν βωμὸν ἐσφάγη αὕτη, κ' ἔκλεισε
τὰ σκοτεινὰ της βλέφαρα, θρηνήσασα
τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως τὸν παστὸν,
καὶ τούτου πάλιν, τέλος δὲ τὰς πράξεις σου
ὡς παιδοκτόνου τὰς κακὰς ὑμνήσασα.

¹ Φαίνεται ἡ Εὐρυδίκη νεκρά.

(1247) Μεγαρεὺς, πρῶτος ἀνὴρ της.

ΚΡΕΩΝ

ΣΤΡΟΦΗ Γ'

1250

Αἶ αἶ αἶ αἶ!

Ἐκ φρίκης ῥιγῶ. Διατί κάνεις
διστόμῳ αἰχμῇ νὰ μὴ μὲ τρυπᾷ;
Ταλαίπωρος ἐγώ!
Φεῦ, πόσα φρικτὰ ὑπέστην δεινά!

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ

1255 Σὲ ὥς καὶ τούτων, ὥς κ' ἐκείνων τῶν κακῶν
αἴτιον μόνον θνήσκουσα σὲ ἤλεγχε.

ΚΡΕΩΝ

Καὶ ποῖον φόνου τρόπον ἐξελέξατο;

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ

Ἐτρώθ' ὑπὸ τὸ ἥπαρ, ἅμα ἤκουσε
τοῦ τέκνου της τὸ πάθος τ' ὀξυθρήνητον.

ΚΡΕΩΝ

ΣΤΡΟΦΗ Δ'

1260 ὦ! φεῦ, φεῦ, οὐδεὶς τῶν ἄλλων θνητῶν,
αἰτία ἐγὼ εἰμὶ τοῦ δεινοῦ.
Ἐγὼ σὸς φρονεὺς ὁ ἄθλιος, ναὶ,
ἐγὼ, ἀληθές. ὦ σεῖς, ὀπαδοί,
φέρετέ μ' εὐθὺς, φέρετέ με σεῖς ἀπ' ἐδῶ.

1265 Ἐκπνέων εἰμὶ, ἢ οὔτε εἰμί.

ΧΟΡΟΣ

Ἡ μίχορος Α' καὶ Β' (Μονοφωνία)
Κέρδος ζητεῖς, ἂν κέρδος εἴν' ἐν συμφοραῖς.
Τῶν κακῶν εἶναι ἄριστα τὰ βράχιστα.

ΚΡΕΩΝ

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Γ'

Ἐλθέ, ἐλθέ,

καλλίστη ἐλθὲ τῶν ἐμῶν μοιρῶν,
 1270 ἐσχάτη πασῶν, καὶ φέρε ταχὺ
 τὸ τέρμα. Ἐλθὲ, ὦ μοῖρα, ἐλθὲ,
 ἡμέρας αὐγὴν μὴ ἄλλην ἰδῶ.

ΧΟΡΟΣ

Ἦμίχορος Α' καὶ Β' (Μονοφωνία)
 Μέλλοντα ταῦτα. Τὰ παρόντα σκέφθητι.
 Ἐκείνων δ' ἄλλοι οἱ ἐπιμελούμενοι.

ΚΡΕΩΝ

1275 Ὑψήθην ὅσα ἡ καρδία μου ποθεῖ.

ΧΟΡΟΣ

Ἦμίχορος Α' καὶ Β' (Μονοφωνία)
 Μὴ μάτην εὖχου. Δὲν ὑπάρχ' εἰς τοὺς θνητοὺς
 τῆς πεπρωμένης συμφορᾶς ἀποφυγή.

ΚΡΕΩΝ

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α'

Τὸν ἄχρηστον δὲν μ' ἐκβάλλετ' ἐμέ;
 Ἀκούσιος σοῦ εἰμὶ, παῖ, φονεὺς,
 1280 καὶ σοῦ, ὦ γυνή! ὦ δύστηνος! ποῦ
 λοιπὸν νὰ ἰδῶ καὶ ποῦ νὰ στραφῶ!
 Δι' ἐμέ τὸ πᾶν διαρρέει, κ' εἰς τὴν κεφαλὴν
 μοι ἐνέσκηψε δεινὴ συμφορά.¹

ΧΟΡΟΣ

Ἦμίχορος Α' καὶ Β' (Μονοφωνία)
 Τὸ φρονεῖν προκριτέον πολὺ τοῦ εὖ ζῆν
 1285 θεωρῶ, οὐδὲ πρέπει πρὸς τοὺς Θεοὺς
 ν' ἀσεβῇ τις ποτέ.

¹ Ὁ Κρέων ἀπάγεται.

(Ἀπερχόμενος)

Οἱ μέγαλαυχοι λόγοι μεγάλας πληγὰς
ἐπάγουσιν, ἕως τὸ γῆρας ἐλθόν,
εὖ φρονεῖν καὶ αὐτὸ νὰ διδάξῃ.

